

PROTOKÓŁ ZMIENIAJĄCY DO UMOWY
między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako ustanawiającej środki równoważne do tych,
które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE

UNIA EUROPEJSKA

oraz

KSIĘSTWO MONAKO,

zwane dalej, w zależności od kontekstu, „Umawiającą się Stroną” lub łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

W CELU wdrożenia standardu Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych, w ramach współpracy uwzględniającej uzasadnione interesy obu Umawiających się Stron,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony utrzymują od dawna bliskie stosunki, jeśli chodzi o współpracę w kwestiach podatkowych, w szczególności w odniesieniu do stosowania środków równoważnych środkom ustanowionym w dyrektywie Rady 2003/48/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek ⁽¹⁾, i pragną poprawić wypełnianie międzynarodowych obowiązków podatkowych przez dalsze rozwijanie tych stosunków,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony pragną zawrzeć umowę w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych poprzez wzajemną automatyczną wymianę informacji, z zastrzeżeniem zachowania poufności i innych zabezpieczeń przewidzianych w niniejszym protokole zmieniającym, w tym postanowień ograniczających wykorzystanie informacji będących przedmiotem wymiany,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony postanowiły, że Umowa zmieniona niniejszym protokołem zmieniającym powinna być zgodna ze standardem w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych określonym przez OECD (zwanym dalej „globalnym standardem”),

MAJĄC NA UWADZE, że art. 12 Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE (zwanej dalej „Umową”), który – w swoim dotychczasowym brzmieniu ⁽²⁾, przed zmianą wprowadzaną niniejszym protokołem zmieniającym – ogranicza wymianę informacji na wniosek do zachowań stanowiących oszustwo podatkowe, powinien zostać dostosowany do standardu OECD dotyczącego przejrzystości i wymiany informacji podatkowych, tak aby osiągnąć jego cele określone szczegółowo w art. 5 ust. 1 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym i z poszanowaniem obowiązku zachowania poufności oraz ochrony danych osobowych, o których mowa w art. 6 Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym oraz w jej załączniku III,

MAJĄC NA UWADZE, że w odniesieniu do państw członkowskich dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ określa szczegółowe zasady ochrony danych w Unii Europejskiej, które mają zastosowanie także do wymiany informacji objętych Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym pomiędzy państwami członkowskimi,

MAJĄC NA UWADZE, że ustawa nr 1.165 z dnia 23 grudnia 1993 r. dotycząca ochrony danych osobowych zmieniona ustawą nr 1.240 z dnia 2 lipca 2001 r. i ustawą nr 1.353 z dnia 4 grudnia 2008 r., która weszła w życie dnia 1 kwietnia 2009 r., wraz z warunkami wykonania określonymi w rozporządzeniu nr 2.230 z dnia 19 czerwca 2009 r. ⁽⁴⁾ reguluje kwestię ochrony danych osobowych w Księstwie Monako,

⁽¹⁾ Dz.U. L 157 z 26.6.2003, s. 38.

⁽²⁾ Dz.U. L 19 z 21.1.2005, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁴⁾ Dziennik Urzędowy Księstwa Monako – nr 7918 z 26.6.2009.

MAJĄC NA UWADZE, że Komisja Europejska na dzień podpisania niniejszego protokołu zmieniającego nie przyjęła decyzji na podstawie art. 25 ust. 6 dyrektywy 95/46/WE uznającej, że Księstwo Monako jest krajem zapewniającym odpowiedni poziom ochrony danych osobowych,

MAJĄC NA UWADZE, że Umawiające się Strony zobowiązują się do wdrażania i przestrzegania szczególnych zabezpieczeń w zakresie ochrony danych zawartych w Umowie zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym, w tym w załączniku III, tak aby zapewnić, że żadna z Umawiających się Stron nie będzie mogła w żaden sposób uzasadnić odmowy wymiany informacji z drugą Umawiającą się Stroną,

MAJĄC NA UWADZE, że 'raportujące instytucje finansowe', 'właściwe organy' państw przesyłających informacje oraz 'właściwe organy' państw otrzymujących informacje powinny – jako administratorzy danych – zatrzymywać informacje przetwarzane zgodnie z Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym przez okres nie dłuższy, niż jest to konieczne do osiągnięcia jej celów. Z uwagi na różnice w prawodawstwie poszczególnych państw członkowskich i Księstwa Monako maksymalny okres zatrzymywania przez każdą z Umawiających się Stron powinien zostać ustalony poprzez odniesienie do przepisów o przedawnieniu przewidzianych w krajowym prawodawstwie podatkowym każdego administratora danych,

MAJĄC NA UWADZE, że kategorie 'raportujących instytucji finansowych' i 'rachunków raportowanych', objęte Umową zmienioną niniejszym protokołem zmieniającym, są określone tak, aby ograniczyć sytuacje umożliwiające podatnikom unikanie zgłoszenia dzięki przesunięciu aktywów do 'instytucji finansowych' nieobjętych zakresem stosowania Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym lub inwestowaniu w produkty finansowe również nią nieobjęte. Niektóre 'instytucje finansowe' i rachunki, w przypadku których ryzyko, że zostaną wykorzystane do uchylania się od opodatkowania, jest niewielkie, powinny jednak zostać wyłączone z zakresu stosowania Umowy. W Umowie zasadniczo nie należy określać progów, gdyż mogą być one łatwo obchodzone poprzez rozdzielenie rachunków pomiędzy różne 'instytucje finansowe'. Informacje finansowe, które podlegają wymogowi zgłoszenia i wymiany, powinny dotyczyć nie tylko całego stosownego dochodu (odsetek, dywidend i podobnych rodzajów dochodu), ale także sald rachunku i wpływów ze sprzedaży 'aktywów finansowych' po to, aby móc reagować w sytuacjach, gdy podatnik usiłuje ukryć kapitał, który sam w sobie stanowi dochód, lub aktywa, w przypadku których uchylono się od opodatkowania. W związku z tym przetwarzanie informacji na podstawie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym jest niezbędne i proporcjonalne do tego, aby umożliwić administracjom podatkowym państw członkowskich i Księstwa Monako prawidłowe i jednoznaczne identyfikowanie odnośnych podatników, stosowanie i egzekwowanie ich przepisów podatkowych w sytuacjach transgranicznych, w celu oceny prawdopodobieństwa uchylania się od opodatkowania, a także uniknięcia zbędnych dalszych dochodzeń,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

W Umowie między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE (zwanej dalej „Umową”) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Umowa między Unią Europejską a Księstwem Monako w sprawie wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych zgodnie ze standardem w zakresie automatycznej wymiany informacji finansowych określonym przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)”;

2) art. 1–21 zastępuje się następującymi postanowieniami:

„Artykuł 1

Definicje

1. Na potrzeby niniejszej Umowy poniższe terminy rozumiane są w następujący sposób:

a) »Unia Europejska« oznacza Unię ustanowioną Traktatem o Unii Europejskiej, obejmującą terytoria, na których obowiązuje Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na warunkach określonych w tym ostatnim Traktacie;

- b) »państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) »Monako« oznacza Księstwo Monako, wody wewnętrzne, morze terytorialne, w tym dno i podgłębienie, przestrzeń powietrzną nad jego terytorium, wyłączną strefę ekonomiczną oraz szelf kontynentalny, na których – zgodnie z postanowieniami prawa międzynarodowego i przepisami prawa krajowego – Księstwo Monako wykonuje suwerenne prawa i sprawuje jurysdykcję;
- d) »właściwe organy' Monako« oraz »właściwe organy' państw członkowskich« oznaczają organy wymienione w załączniku IV odpowiednio w lit. a) oraz w lit. b)-ac). Załącznik IV stanowi integralną część niniejszej Umowy. Wykaz 'właściwych organów' w załączniku IV może zostać zmieniony w drodze powiadomienia drugiej Umawiającej się Strony przez Monako w przypadku organu, o którym mowa w lit. a) wspomnianego załącznika, oraz przez Unię Europejską w przypadku innych organów, o których mowa w lit. b)-ac) wspomnianego załącznika. Komisja Europejska informuje odpowiednio państwa członkowskie i Monako o wszelkich tego rodzaju powiadomieniach;
- e) »instytucja finansowa z państwa członkowskiego« oznacza: (i) 'instytucję finansową' będącą rezydentem państwa członkowskiego, z wyłączeniem oddziałów tej 'instytucji finansowej' położonych poza tym państwem członkowskim, oraz (ii) oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w tym państwie członkowskim, jeżeli dany oddział jest położony w tym państwie członkowskim;
- f) »instytucja finansowa' z Monako« oznacza: (i) 'instytucję finansową' będącą rezydentem Monako, z wyłączeniem oddziałów tej 'instytucji finansowej' położonych poza Monako, oraz (ii) oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w Monako, jeżeli dany oddział jest położony w Monako;
- g) »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, 'instytucję finansową' z państwa członkowskiego lub 'instytucję finansową' z Monako niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową';
- h) »rachunek raportowany« oznacza 'rachunek raportowany do państwa członkowskiego' lub 'rachunek raportowany do Monako', w zależności od kontekstu, pod warunkiem że został on uznany za taki rachunek na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, obowiązujących w danym państwie członkowskim lub w Monako;
- i) »rachunek raportowany do państwa członkowskiego« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową z Monako', którego posiadaczem jest co najmniej jedna 'osoba z państwa członkowskiego' będąca 'osobą raportowaną' lub 'pasywny NFE' z co najmniej jedną 'osobą kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną z państwa członkowskiego';
- j) »rachunek raportowany do Monako« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego', którego posiadaczem jest co najmniej jedna 'osoba z Monako' będąca 'osobą raportowaną' lub 'pasywny NFE' z co najmniej jedną 'osobą kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną z Monako';
- k) »osoba z państwa członkowskiego« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' uznane przez 'raportującą instytucję finansową z Monako' za rezydentów w państwie członkowskim na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem państwa członkowskiego;
- l) »osoba z Monako« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' uznane przez 'raportującą instytucję finansową z państwa członkowskiego' za rezydentów w Monako na podstawie procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem Monako.

2. Wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie: (i) w przypadku państw członkowskich – na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego państwa członkowskiego stosującego niniejszą Umowę, oraz (ii) w przypadku Monako – na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie to jest spójne ze znaczeniem ustalonym w załącznikach I i II.

Wszelkie terminy niezdefiniowane inaczej w niniejszej Umowie mają, o ile z kontekstu nie wynika inaczej lub o ile 'właściwe organy' państwa członkowskiego i 'właściwe organy' Monako nie uzgodnią wspólnego znaczenia zgodnie z art. 7 (w ramach prawa krajowego), takie samo znaczenie, jakie zostało im przypisane w tym czasie na podstawie prawa odnośnej jurysdykcji stosującej niniejszą Umowę: (i) w przypadku państw członkowskich – na podstawie dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania lub, w stosownych przypadkach, prawa krajowego danego państwa członkowskiego, oraz (ii) w przypadku Monako – na podstawie jego prawa krajowego, przy czym znaczenie przypisane na podstawie obowiązującego prawa podatkowego odnośnej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Monako) przeważa nad znaczeniem przypisanym temu terminowi na podstawie innych przepisów tej jurysdykcji.

(¹) Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

Artykuł 2

Automatyczna wymiana informacji w odniesieniu do ‘rachunków raportowanych’

1. Zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu i z zastrzeżeniem mających zastosowanie zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II, które stanowią integralną część niniejszej Umowy, ‘właściwy organ’ Monako będzie co roku wymieniał z ‘właściwymi organami’ każdego państwa członkowskiego, a ‘właściwe organy’ każdego państwa członkowskiego będą co roku wymieniały z ‘właściwym organem’ Monako, w sposób automatyczny, informacje uzyskane zgodnie z tymi zasadami i określone w ust. 2.

2. Informacjami objętymi wymianą, w przypadku państwa członkowskiego – w odniesieniu do każdego ‘rachunku raportowanego do Monako’, a w przypadku Monako – w odniesieniu do każdego ‘rachunku raportowanego do państwa członkowskiego’, są:

- a) imię i nazwisko/nazwa, adres, numer identyfikacyjny podatnika (‘NIP’) oraz data i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej ‘osoby raportowanej’, która jest ‘posiadaczem rachunku’, a w przypadku ‘podmiotu’, który jest ‘posiadaczem rachunku’ i który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II – zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną ‘osobę kontrolującą’ będącą ‘osobą raportowaną’ – nazwa, adres i numer ‘NIP’ tego ‘podmiotu’ oraz imię i nazwisko, adres, numer ‘NIP’ oraz data i miejsce urodzenia każdej ‘osoby raportowanej’; Monako nie dysponuje numerem ‘NIP’ w przypadku ‘osób z Monako’ w dacie podpisania protokołu zmieniającego, to jest w dniu 12 lipca 2016 r.;
- b) numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
- c) nazwa i numer identyfikacyjny (o ile taki istnieje) ‘raportującej instytucji finansowej’;
- d) saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku ‘pieniężnej umowy ubezpieczenia’ lub ‘umowy renty’ – ‘wartość pieniężna’ lub wartość wykupu) ustalona na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub – jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu – informacja o jego zamknięciu;
- e) w przypadku ‘rachunku powierniczego’:
 - (i) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, w każdym przypadku wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - (ii) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia ‘aktywów finansowych’ wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów ‘raportująca instytucja finansowa’ działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz ‘posiadacza rachunku’;
- f) w przypadku ‘rachunku depozytowego’ – łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
- g) w przypadku rachunku, który nie został opisany w ust. 2 lit. e) lub f) – łączna kwota brutto wpłacona lub uznana na rzecz ‘posiadacza rachunku’ w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku ‘raportująca instytucja finansowa’ działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączna kwota umorzeń dokonanych na rzecz ‘posiadacza rachunku’ w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.

Artykuł 3

Ramy czasowe i sposób automatycznej wymiany informacji

1. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, kwotę i charakterystykę płatności dokonanych w odniesieniu do ‘rachunku raportowanego’ określa się zgodnie z zasadami prawa podatkowego jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Monako), która dokonuje wymiany informacji.

2. Na potrzeby wymiany informacji, o której mowa w art. 2, informacje podlegające wymianie określają walutę, w której denominowana jest każda odnośna kwota.

3. W odniesieniu do art. 2 ust. 2 informacje podlegają wymianie w odniesieniu do 2017 r. i do wszystkich kolejnych lat, i są przekazywane w ciągu dziewięciu miesięcy po zakończeniu roku kalendarzowego, którego dotyczą.
4. 'Właściwe organy' dokonują automatycznej wymiany informacji opisanych w art. 2 w ramach wspólnego standardu w zakresie wymiany informacji w języku XML (ang. Extensible Markup Language).
5. 'Właściwe organy' ustalają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania.

Artykuł 4

Współpraca w zakresie wykonania i egzekwowania niniejszej Umowy

'Właściwy organ' państwa członkowskiego ma obowiązek powiadomić 'właściwy organ' Monako, a 'właściwy organ' Monako ma obowiązek powiadomić 'właściwy organ' państwa członkowskiego, jeśli wymieniony w pierwszej kolejności (powiadamiający) 'właściwy organ' ma powody, aby przypuszczać, że na skutek błędu doszło do nieprawidłowego lub niekompletnego przekazania informacji określonych w art. 2 lub 'raportująca instytucja finansowa' nie wywiązała się z obowiązujących wymogów sprawozdawczych i procedur należytej staranności zgodnych z załącznikami I i II. Aby usunąć błędy lub przypadki niewypełnienia wymogów opisane w powiadomieniu, powiadomiony 'właściwy organ' podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy jego prawa krajowego.

Artykuł 5

Wymiana informacji na wniosek

1. Niezależnie od art. 2 i wszelkich innych porozumień umożliwiających wymianę informacji na wniosek między Monako a państwem członkowskim, 'właściwy organ' Monako i 'właściwy organ' państwa członkowskiego dokonują wymiany na wniosek takich informacji, o których przewiduje się, że będą miały znaczenie dla wykonywania niniejszej Umowy lub do celów administracyjnych lub egzekwowania przepisów krajowych dotyczących wszelkiego rodzaju podatków nałożonych w imieniu Monako i państw członkowskich lub ich jednostek terytorialnych niższego szczebla lub samorządów terytorialnych, o ile opodatkowanie na podstawie takich przepisów krajowych nie jest sprzeczne z obowiązującą umową o unikaniu podwójnego opodatkowania między Monako a danym państwem członkowskim.
2. Postanowień ust. 1 niniejszego artykułu ani postanowień art. 6 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zobowiązujących Monako lub państwo członkowskie do:
 - a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z przepisami i praktyką administracyjną odpowiednio Monako lub danego państwa członkowskiego;
 - b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie przepisów lub w ramach normalnej praktyki administracyjnej odpowiednio Monako lub danego państwa członkowskiego;
 - c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, przedsiębiorstwa, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową, lub informacji, których ujawnienie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.
3. Jeśli państwo członkowskie lub Monako zwróci się o informacje jako jurysdykcja składająca wniosek zgodnie z niniejszym artykułem, Monako lub państwo członkowskie będące jurysdykcją, do której zwrócono się o informacje, użyje dostępnych im środków służących zbieraniu informacji, aby uzyskać informacje będące przedmiotem wniosku, nawet jeśli ta jurysdykcja nie potrzebuje takich informacji do własnych celów podatkowych. Obowiązek określony w poprzednim zdaniu podlega ograniczeniom zawartym w ust. 2, lecz ograniczeń takich w żadnym przypadku nie można interpretować jako zezwalających jurysdykcji, do której zwrócono się o informacje, na odmówienie dostarczenia informacji wyłącznie dlatego, że nie ma ona wewnętrznego interesu w pozyskaniu takich informacji.
4. Postanowień ust. 2 nie można w żadnym przypadku interpretować jako zezwalających Monako lub państwu członkowskiemu na odmowę udzielenia informacji jedynie z powodu, że informacje te znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, pełnomocnika lub osoby działającej w charakterze przedstawiciela lub powiernika lub dlatego, że dotyczą one interesów właścicielskich danej osoby.
5. 'Właściwe organy' określają co najmniej jedną metodę transmisji danych, w tym standardy szyfrowania, a w razie potrzeby także wzory formularzy.

Artykuł 6

Poufność danych osobowych i ich ochrona

1. Gromadzenie i wymiana informacji na podstawie niniejszej Umowy podlegają – obok zasad poufności i innych zabezpieczeń określonych w niniejszej Umowie, łącznie z załącznikiem III – (i) w przypadku państw członkowskich – przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich stosującym dyrektywę 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz (ii) w przypadku Monako – przepisom ustawy nr 1.165 z dnia 23 grudnia 1993 r. dotyczącej ochrony danych osobowych (zmienionej ustawą 1.240 z dnia 2 lipca 2001 r. i ustawą 1.353 z dnia 4 grudnia 2008 r., która weszła w życie dnia 1 kwietnia 2009 r., w tym warunkami wykonania określonymi w rozporządzeniu nr 2.230 z dnia 19 czerwca 2009 r.).

Na potrzeby właściwego stosowania art. 5 państwa członkowskie ograniczają zakres praw i obowiązków przewidzianych w art. 10, art. 11 ust. 1, art. 12 i 21 dyrektywy 95/46/WE w takim zakresie, w jakim jest to konieczne do zabezpieczenia interesów określonych w art. 13 ust. 1 lit. e) tej dyrektywy. Monako wprowadza równoważne środki na mocy swoich przepisów.

Każde z państw członkowskich i Monako zapewniają, aby każda ‘raportująca instytucja finansowa’ objęta ich jurysdykcją informowała każdą osobę fizyczną (‘osobę raportowaną’ z Monako lub z państwa członkowskiego) o tym, że informacje jej dotyczące, o których mowa w art. 2, zostaną zgromadzone i przekazane zgodnie z niniejszą Umową, a także zapewniają, aby dana ‘raportująca instytucja finansowa’ przekazywała tej osobie fizycznej wszystkie informacje, do których ta osoba jest uprawniona na mocy jej prawodawstwa krajowego dotyczącego ochrony danych, a przynajmniej informacje wskazujące:

- a) cel przetwarzania jej danych osobowych;
- b) podstawę prawną przetwarzania danych;
- c) odbiorcę tych danych osobowych;
- d) tożsamość administratorów danych;
- e) termin, do którego dane będą zatrzymane;
- f) istnienie prawa do żądania od administratora danych dostępu do swoich danych osobowych, ich poprawienia lub usunięcia;
- g) prawo do dochodzenia roszczeń na drodze administracyjnej lub sądowej;
- h) procedura egzekwowania prawa do dochodzenia roszczeń na drodze administracyjnej lub sądowej;
- i) prawo do odwoływania się do właściwego organu lub właściwych organów nadzorujących ochronę danych oraz stosowne dane kontaktowe.

Takie informacje przekazuje się w terminie umożliwiającym danej osobie skorzystanie z przysługujących jej praw do ochrony danych, a w każdym razie, zanim ‘raportująca instytucja finansowa’ przekaze informacje, o których mowa w art. 2, właściwemu organowi w jurysdykcji rezydencji tej osoby (państwie członkowskim lub Monako).

Państwa członkowskie i Monako zapewniają, aby każda osobą fizyczna (‘osoba raportowana’ z Monako lub ‘osoba raportowana’ z państwa członkowskiego) była powiadamiana o naruszeniu bezpieczeństwa w odniesieniu do jej danych w przypadku, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że naruszenie to wpłynie negatywnie na ochronę jej danych osobowych lub prywatności.

2. Informacje przetwarzane zgodnie z niniejszą Umową przechowuje się przez okres nie dłuższy, niż jest to konieczne do osiągnięcia celów niniejszej Umowy, a w każdym razie zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi przedawnienia obowiązującymi poszczególnych administratorów danych.

Za administratorów danych na podstawie niniejszej Umowy uznaje się ‘raportujące instytucje finansowe’ oraz ‘właściwe organy’ każdego państwa członkowskiego i Monako, każdy w odniesieniu do danych przetwarzanych przez siebie na mocy niniejszej Umowy. Administratorzy danych są odpowiedzialni za zapewnienie przestrzegania określonych w niniejszej Umowie zabezpieczeń w zakresie ochrony danych osobowych oraz do przestrzegania praw osób, których dane dotyczą.

3. Wszelkie informacje uzyskane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Monako) na podstawie niniejszej Umowy traktuje się jako poufne i chroni się je w taki sam sposób jak informacje uzyskane na podstawie prawa krajowego tej jurysdykcji oraz, w zakresie niezbędnym do ochrony danych osobowych, zgodnie z mającymi zastosowanie krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi oraz zabezpieczeniami, które mogą być określone przez jurysdykcję dostarczającą informacje zgodnie z wymogami krajowych przepisów ustawowych i wykonawczych.

4. W każdym przypadku informacje takie ujawnia się wyłącznie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym lub nadzorczym) zajmującym się w danej jurysdykcji (państwo członkowskie lub Monako) ustalaniem wysokości podatku, jego poborem lub odzyskiwaniem wierzytelności podatkowych, egzekwowaniem przepisów lub ściganiem naruszeń przepisów w tym względzie, rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków lub nadzorem nad takimi działaniami. Jedynie wyżej wymienione osoby lub organy mogą wykorzystywać te informacje i to wyłącznie do celów określonych w poprzednim zdaniu. Nie naruszając postanowień ust. 3, mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w orzeczeniach sądowych dotyczących odnośnych podatków, pod warunkiem – jeśli chodzi o odzyskiwanie wierzytelności podatkowych – wydania wcześniejszego zezwolenia przez 'właściwy organ' przekazujący informacje (z Monako bądź z państwa członkowskiego).

5. Niezależnie od postanowień poprzednich ustępów, informacje otrzymane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Monako) mogą być wykorzystywane do innych celów, jeśli takie wykorzystanie informacji jest dopuszczalne na mocy przepisów, w tym przepisów dotyczących ochrony danych osobowych, jurysdykcji przekazującej informacje (odpowiednio Monako lub państwa członkowskiego), a 'właściwy organ' tej jurysdykcji zezwala na takie wykorzystanie. Informacje przekazane przez jurysdykcję (państwo członkowskie lub Monako) innej jurysdykcji (odpowiednio Monako lub państwu członkowskiemu) mogą być przekazywane przez tę jurysdykcję jurysdykcji trzeciej (innemu państwu członkowskiemu), z zastrzeżeniem zabezpieczeń przewidzianych w niniejszym artykule i pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody 'właściwego organu' jurysdykcji wymienionej w pierwszej kolejności, od której pochodzą przedmiotowe informacje i która powinna otrzymać niezbędne dokumenty umożliwiające ocenę zastosowania właściwych zabezpieczeń. Informacje dostarczone przez jedno państwo członkowskie innemu państwu członkowskiemu na mocy obowiązującego w nim prawa wdrażającego dyrektywę Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania mogą być przekazywane Monako, pod warunkiem otrzymania uprzedniej zgody 'właściwego organu' państwa członkowskiego, od którego pochodzą przedmiotowe informacje.

6. Każdy 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Monako bezzwłocznie powiadomi inny 'właściwy organ', tj. organ Monako lub organ państwa członkowskiego, o naruszeniu zasady poufności, niezadziałaniu zabezpieczeń lub innych naruszeniach zasad ochrony danych oraz o nałożonych w związku z tym sankcjach i wprowadzonych środkach zaradczych.

Artykuł 7

Konsultacje i zawieszenie stosowania niniejszej Umowy

1. W przypadku trudności z wdrażaniem lub interpretacją niniejszej Umowy 'właściwy organ' Monako lub państwa członkowskiego może zwrócić się o przeprowadzenie między 'właściwym organem' Monako a co najmniej jednym 'właściwym organem' państwa członkowskiego konsultacji mających służyć opracowaniu właściwych środków, które zapewnią wykonanie niniejszej Umowy. Te 'właściwe organy' informują bezzwłocznie Komisję Europejską i 'właściwe organy' innych państw członkowskich o wynikach konsultacji. Na wniosek dowolnego 'właściwego organu' Komisja Europejska może brać udział w konsultacjach w odniesieniu do kwestii związanych z interpretacją Umowy.

2. Jeśli konsultacje dotyczą istotnego naruszenia niniejszej Umowy, a procedura opisana w ust. 1 nie doprowadzi do stosownego porozumienia, 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Monako może zawiesić wymianę informacji na podstawie niniejszej Umowy w stosunku do – odpowiednio – Monako lub określonego państwa członkowskiego, wystosowując do drugiego 'właściwego organu' powiadomienie na piśmie. Takie zawieszenie ma skutek natychmiastowy. Na potrzeby niniejszego ustępu istotny brak zgodności obejmuje między innymi: (i) nieprzestrzeganie postanowień dotyczących poufności i bezpieczeństwa danych zawartych odpowiednio w niniejszej Umowie, w tym w załączniku III, w dyrektywie 95/46/WE oraz w ustawie nr 1.165 z dnia 23 grudnia 1993 r. dotyczącej ochrony danych osobowych zmienionej ustawą nr 1.240 z dnia 2 lipca 2001 r. i ustawą nr 1.353 z dnia 4 grudnia 2008 r., która weszła w życie dnia 1 kwietnia 2009 r., w tym warunkami wykonania określonymi w rozporządzeniu nr 2.230 z dnia 19 czerwca 2009 r., (ii) niewywiązanie się z obowiązku przekazania informacji w odpowiednim terminie lub dostarczenia właściwych informacji na mocy niniejszej Umowy przez 'właściwy organ' państwa członkowskiego lub Monako oraz (iii) określenie statusu 'podmiotów' lub rachunków jako 'nieraportujących instytucji finansowych' i 'rachunków wyłączonych' w sposób utrudniający realizację celów niniejszej Umowy.

Artykuł 8

Zmiany

1. Umawiające się Strony prowadzą wzajemne konsultacje w przypadku przyjęcia na szczeblu OECD istotnej zmiany dowolnego elementu standardu do automatycznej wymiany informacji finansowych (zwanego dalej »globalnym standardem«) określonego przez OECD lub – jeśli Umawiające się Strony uznają to za konieczne – aby usprawnić funkcjonowanie niniejszej Umowy pod względem technicznym lub aby ocenić i uwzględnić inne zmiany na szczeblu międzynarodowym. Konsultacje przeprowadza się w ciągu jednego miesiąca od złożenia stosownego wniosku przez jedną z Umawiających się Stron lub najszybciej, jak to możliwe w pilnych przypadkach.
2. Na podstawie takiego kontaktu Umawiające się Strony mogą konsultować się wzajemnie, aby ustalić, czy konieczne są zmiany do niniejszej Umowy.
3. Na potrzeby konsultacji, o których mowa w ust. 1 i 2, każda Umawiająca się Strona informuje drugą Umawiającą się Stronę o rozwoju sytuacji, który mógłby mieć wpływ na właściwe funkcjonowanie niniejszej Umowy. Obejmuje to również wszelkie stosowne umowy między jedną z Umawiających się Stron i państwem trzecim.
4. W wyniku konsultacji niniejsza Umowa może zostać zmieniona w drodze protokołu lub sporządzenia nowej umowy między Umawiającymi się Stronami.
5. Jeśli Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę 'globalnego standardu' przyjętą przez OECD i pragnie dokonać odpowiednich zmian w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, powiadamia o tym drugą Umawiającą się Stronę. Procedura konsultacji między Umawiającymi się Stronami przeprowadzana jest w ciągu jednego miesiąca od powiadomienia. Niezależnie od ust. 4, w przypadku gdy Umawiające się Strony osiągną w ramach konsultacji porozumienie w sprawie zmiany, którą należy wprowadzić w załączniku I lub II do niniejszej Umowy, Umawiająca się Strona, która zwróciła się z wnioskiem o dokonanie zmiany, może przez okres wymagany do wprowadzenia zmiany przez przyjęcie formalnej zmiany niniejszej Umowy tymczasowo stosować zmienioną wersję załącznika I lub II do niniejszej Umowy, potwierdzoną w procedurze konsultacji, począwszy od pierwszego dnia stycznia roku następującego po zakończeniu wyżej wymienionej procedury.

Uznaje się, że Umawiająca się Strona wdrożyła zmianę 'globalnego standardu' przyjętą przez OECD, jeżeli:

- a) w przypadku państw członkowskich: zmiana została uwzględniona w dyrektywie Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania;
- b) w przypadku Monako: zmiana została uwzględniona w umowie z państwem trzecim lub włączona do prawa krajowego.

Artykuł 9

Wypowiedzenie

Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę poprzez wystosowanie do drugiej Umawiającej się Strony pisemnego wypowiedzenia. Takie wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie okresu 12 miesięcy od daty wypowiedzenia. W przypadku wypowiedzenia niniejszej Umowy wszystkie informacje otrzymane uprzednio na jej podstawie pozostają poufne i podlegają (i) w przypadku państw członkowskich – przepisom ustawowym i wykonawczym państw członkowskich wdrażającym dyrektywę 95/46/WE, a (ii) w przypadku Monako – przepisom ustawy nr 1.165 z dnia 23 grudnia 1993 r. dotyczącej ochrony danych osobowych zmienionej ustawą nr 1.240 z dnia 2 lipca 2001 r. i ustawą nr 1.353 z dnia 4 grudnia 2008 r., która weszła w życie dnia 1 kwietnia 2009 r., w tym przepisami wykonawczymi określonymi w rozporządzeniu nr 2.230 z dnia 19 czerwca 2009 r. oraz, w obu przypadkach, zabezpieczeniom w zakresie ochrony danych osobowych określonym w niniejszej Umowie, w tym w załączniku III.

Artykuł 10

Zasięg terytorialny

Niniejszą Umowę stosuje się, z jednej strony, do terytoriów państw członkowskich, do których stosuje się Traktat o Unii Europejskiej oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i zgodnie z warunkami określonymi w tych traktatach, a z drugiej strony – do terytorium Monako zgodnie z definicją w art. 1 ust. 1 lit. c).”;

3) załączniki zastępuje się następującym tekstem:

„ZAŁĄCZNIK I

WSPÓLNY STANDARD SPRAWOZDAWCZOŚCI I NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH (ZWANY DALEJ »WSPÓLNYM STANDARDEM W ZAKRESIE WYMIANY INFORMACJI«)

SEKCJA I

OGÓLNE WYMOGI SPRAWOZDAWCZE

- A. Z zastrzeżeniem części C–E, każda ‘raportująca instytucja finansowa’ musi przekazywać ‘właściwemu organowi’ swojej jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Monako) następujące informacje odnoszące się do każdego ‘rachunku raportowanego’ danej ‘raportującej instytucji finansowej’:
1. imię i nazwisko/nazwę, adres, jurysdykcję miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Monako), numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia (w przypadku osób fizycznych) każdej ‘osoby raportowanej’, która jest ‘posiadaczem rachunku’, a w przypadku ‘podmiotu’, który jest ‘posiadaczem rachunku’ i który – po zastosowaniu procedur należytej staranności zgodnych z sekcjami V, VI i VII – zostanie zidentyfikowany jako kontrolowany przez co najmniej jedną ‘osobę kontrolującą’ będącą ‘osobą raportowaną’ – nazwę, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji i numer(-y) ‘NIP’ tego ‘podmiotu’ oraz imię i nazwisko, adres, jurysdykcję/jurysdykcje miejsca rezydencji (państwo członkowskie lub Monako), numer(-y) ‘NIP’ oraz datę i miejsce urodzenia każdej ‘osoby raportowanej’;
 2. numer rachunku (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru);
 3. nazwę i numer identyfikacyjny (o ile taki jest) ‘raportującej instytucji finansowej’;
 4. saldo rachunku lub wartość (w tym, w przypadku ‘pieniężnej umowy ubezpieczenia’ lub ‘umowy renty’ – ‘wartość pieniężna’ lub wartość wykupu) ustalona na koniec odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego lub – jeżeli rachunek został zamknięty w ciągu danego roku lub okresu – informacja o jego zamknięciu;
 5. w przypadku ‘rachunku powierniczego’:
 - a) łączna kwota brutto odsetek, łączna kwota brutto dywidend oraz łączna kwota brutto innych dochodów osiągniętych w związku z aktywami posiadanymi na rachunku, wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku (lub w związku z tym rachunkiem) w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 - b) łączna kwota brutto przychodów ze sprzedaży lub umorzenia ‘aktywów finansowych’ wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do których to aktywów ‘raportująca instytucja finansowa’ działała jako powiernik, broker, pełnomocnik lub innego rodzaju przedstawiciel działający na rzecz ‘posiadacza rachunku’;
 6. w przypadku ‘rachunku depozytowego’ – łączna kwota brutto odsetek wpłaconych lub uznanych na poczet rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym; oraz
 7. w przypadku rachunku, który nie został opisany w części A pkt 5 lub 6 – łączną kwotę brutto wpłaconą lub uznaną na rzecz ‘posiadacza rachunku’ w przypadku rachunku w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym, w odniesieniu do którego to rachunku ‘raportująca instytucja finansowa’ działa jako zobowiązany lub dłużnik, w tym łączną kwotę umorzeń dokonanych na rzecz ‘posiadacza rachunku’ w roku kalendarzowym lub innym stosownym okresie sprawozdawczym.
- B. Przekazywane informacje muszą określać walutę, w której denominowana jest każda kwota.
- C. Niezależnie od części A pkt 1, w odniesieniu do każdego ‘rachunku raportowanego’, który jest ‘istniejącym rachunkiem’, nie jest wymagane przekazanie numeru (numerów) ‘NIP’ ani daty urodzenia, jeżeli taki(-e) numer(-y) ‘NIP’ lub data urodzenia nie znajdują się w dokumentacji ‘raportującej instytucji finansowej’, a gromadzenie tego rodzaju danych przez taką ‘raportującą instytucję finansową’ nie jest w inny sposób wymagane na mocy przepisów krajowych lub instrumentu prawnego Unii Europejskiej (w stosownych przypadkach). Jednakże ‘raportująca instytucja finansowa’ ma obowiązek dołożyć racjonalnych starań, aby uzyskać numer(-y) ‘NIP’ i datę urodzenia w odniesieniu do ‘istniejących rachunków’, przed końcem drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym ‘istniejące rachunki’ zidentyfikowane zostały jako ‘rachunki raportowane’.

- D. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie numeru 'NIP', jeżeli numer 'NIP' nie został nadany przez odnośne państwo członkowskie, Monako ani inną jurysdykcję miejsca rezydencji.
- E. Niezależnie od części A pkt 1, nie jest wymagane przekazanie miejsca urodzenia, chyba że 'raportująca instytucja finansowa' ma tak czy inaczej obowiązek uzyskać i przekazać dane dotyczące miejsca urodzenia na mocy prawa krajowego i jest ono dostępne w danych, które można przeszukać elektronicznie, posiadanych przez daną 'raportującą instytucję finansową'.

SEKCJA II

OGÓLNE WYMOGI NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

- A. Rachunek traktuje się jako 'rachunek raportowany' począwszy od dnia, w którym zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności w sekcjach II-VII, a – o ile nie przewidziano inaczej – informacje odnoszące się do 'rachunku raportowanego' muszą być przekazywane co roku w roku kalendarzowym następującym po roku, którego dane informacje dotyczą.
- B. Saldo lub wartość rachunku określane są na ostatni dzień roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego.
- C. W przypadku gdy saldo lub próg wartości mają zostać określone na ostatni dzień roku kalendarzowego, stosowne saldo lub wartość muszą zostać określone na ostatni dzień okresu sprawozdawczego, który upływa z końcem lub przed końcem roku kalendarzowego.
- D. Każde państwo członkowskie lub Monako może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na korzystanie z dostawców usług w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych i dotyczących należytej staranności nałożonych na takie 'raportujące instytucje finansowe', zgodnie z prawem krajowym, ale obowiązki te pozostają w zakresie odpowiedzialności 'raportujących instytucji finansowych'.
- E. Każde państwo członkowskie lub Monako może zezwolić 'raportującym instytucjom finansowym' na stosowanie wobec 'istniejących rachunków' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'nowych rachunków', oraz wobec 'rachunków o niższej wartości' procedur należytej staranności, które stosuje się do 'rachunków o wysokiej wartości'. W przypadku gdy państwo członkowskie lub Monako zezwala na to, aby procedury należytej staranności stosowane wobec 'nowego rachunku' były stosowane do 'istniejących rachunków', nadal mają zastosowanie zasady tak czy inaczej mające zastosowanie do 'istniejących rachunków'.

SEKCJA III

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

- A. Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków indywidualnych'.
- B. 'Rachunki o niższej wartości'. Poniższe procedury mają zastosowanie do 'rachunków o niższej wartości'.
1. Adres zamieszkania. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' ma w swojej dokumentacji aktualny adres zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', 'raportująca instytucja finansowa' może traktować danego indywidualnego 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji, w której adres jest zlokalizowany, na potrzeby stwierdzenia, czy dany indywidualny 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'.
 2. Elektroniczne wyszukiwanie danych. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie polega na aktualnym adresie zamieszkania indywidualnego 'posiadacza rachunku' w oparciu o 'dowód w postaci dokumentu', zgodnie z częścią B pkt 1, 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć posiadane przez siebie dane, które można przeszukać elektronicznie, pod kątem którychkolwiek z poniższych przesłanek i zastosować przepisy części B pkt 3–6:
 - a) identyfikacji 'posiadacza rachunku' jako rezydenta 'raportowanej jurysdykcji';
 - b) aktualnego adresu korespondencyjnego lub adresu zamieszkania (w tym skrytki pocztowej) w 'raportowanej jurysdykcji';

- c) co najmniej jednego numeru telefonicznego w 'raportowanej jurysdykcji' i żadnego numeru telefonicznego w Monako lub w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej' w zależności od kontekstu;
 - d) stałych zleceń (innych niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków na rachunek prowadzony w 'raportowanej jurysdykcji';
 - e) aktualnego, ważnego pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu udzielonego osobie posiadającej adres w 'raportowanej jurysdykcji'; lub
 - f) polecenia przechowywania poczty (poste restante) lub adresu do doręczeń w 'raportowanej jurysdykcji', jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie dysponuje w dokumentacji żadnym innym adresem 'posiadacza rachunku'.
3. W przypadku gdy żadna z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 nie zostanie ustalona w drodze wyszukiwania elektronicznego, kolejne działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, lub rachunek stanie się 'rachunkiem o wysokiej wartości'.
4. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie dowolnej z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, wówczas 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta do celów podatkowych każdej 'raportowanej jurysdykcji' w odniesieniu do której zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
5. W przypadku gdy w wyszukiwaniu elektronicznym zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi – w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności – zastosować wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej opisane w części C pkt 2 bądź dążyć do uzyskania oświadczenia 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli w wyszukiwaniu danych w dokumentacji papierowej nie uda się ustalić przesłanki, a próba uzyskania oświadczenia lub 'dowodu w postaci dokumentu' nie powiedzie się, 'raportująca instytucja finansowa' musi zgłosić dany rachunek 'właściwemu organowi' swojego państwa członkowskiego lub Monako, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
6. Niezależnie od znalezienia przesłanek określonych w części B pkt 2 'raportująca instytucja finansowa' nie musi traktować 'posiadacza rachunku' jako rezydenta 'raportowanej jurysdykcji', jeżeli:
- a) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualny adres korespondencyjny lub adres zamieszkania w raportowanej jurysdykcji, co najmniej jeden numer telefonu w 'raportowanej jurysdykcji' (i żadnego numeru telefonu w Monako lub w państwie członkowskim 'raportującej instytucji finansowej' w zależności od kontekstu) lub stałe zlecenia (w odniesieniu do 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe') przelewu środków na rachunek prowadzony w 'raportowanej jurysdykcji', a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Monako lub innych jurysdykcji) takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma takiej 'raportowanej jurysdykcji'; oraz
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
 - b) informacje o 'posiadaczu rachunku' zawierają aktualne, ważne pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisu udzielone osobie posiadającej adres w 'raportowanej jurysdykcji', a 'raportująca instytucja finansowa' uzyskała lub wcześniej sprawdziła i ma udokumentowane:
 - (i) oświadczenie 'posiadacza rachunku' z jurysdykcji miejsca rezydencji (państwa członkowskiego, Monako lub innych jurysdykcji) takiego 'posiadacza rachunku', wśród których nie ma takiej 'raportowanej jurysdykcji'; lub
 - (ii) 'dowód w postaci dokumentu' określający, że 'posiadacz rachunku' nie ma statusu osoby objętej raportowaniem;
- C. Wzmocnione procedury weryfikacyjne dla 'rachunków o wysokiej wartości'. Poniższe wzmocnione procedury weryfikacyjne mają zastosowanie do 'rachunków o wysokiej wartości'.
1. Elektroniczne wyszukiwanie danych. W odniesieniu do 'rachunków o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi przejrzeć dane, które można przeszukać elektronicznie, posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2.

2. Wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej. Jeżeli elektroniczne bazy danych 'raportującej instytucji finansowej' zawierają pola przeznaczone na wszystkie informacje opisane w części C pkt 3 i zawierają wszystkie te informacje, wówczas dalsze wyszukiwanie danych w dokumentacji papierowej nie jest wymagane. Jeżeli elektroniczne bazy danych nie zawierają wszystkich tych informacji, wówczas w odniesieniu do 'rachunku o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' musi również zweryfikować bieżące papierowe akta klienta, a także – o ile nie są one zawarte w bieżących papierowych aktach klienta – następujące dokumenty powiązane z rachunkiem i uzyskane przez 'raportującą instytucję finansową' w okresie ostatnich pięciu lat, pod kątem którejkolwiek z przesłanek opisanych w części B pkt 2:
 - a) najnowsze 'dowody w postaci dokumentów', zgromadzone w odniesieniu do danego rachunku;
 - b) najnowszą umowę otwarcia rachunku lub odpowiednią dokumentację;
 - c) najnowszą dokumentację uzyskaną przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy 'procedur AML/KYC' (przeciwdziałanie praniu pieniędzy/zasada »znaj swojego klienta«) lub do innych celów regulacyjnych;
 - d) aktualnie obowiązujące pełnomocnictwo lub upoważnienie do podpisywania dokumentów; oraz
 - e) aktualnie obowiązujące stałe zlecenia (inne niż w odniesieniu do 'rachunku depozytowego') przelewu środków.
3. Wyjątki, w których uznaje się, że bazy danych dostarczyły wymaganych informacji. 'Raportująca instytucja finansowa' nie musi przeprowadzać wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej opisanego w części C pkt 2, o ile posiadane przez daną 'raportującą instytucję finansową' informacje, które można przeszukać elektronicznie, zawierają następujące elementy:
 - a) status rezydencji 'posiadacza rachunku';
 - b) adres miejsca zamieszkania 'posiadacza rachunku' oraz jego adres korespondencyjny, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - c) numer(-y) telefonu 'posiadacza rachunku', o ile takie są, znajdujące się aktualnie w dokumentach 'raportującej instytucji finansowej';
 - d) w przypadku 'rachunków finansowych' innych niż 'rachunki depozytowe' — istnienie stałych zleceń przelewu środków z rachunku na inny rachunek (w tym rachunek w innym oddziale 'raportującej instytucji finansowej' lub innej 'instytucji finansowej');
 - e) istnienie aktualnego polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku'; oraz
 - f) istnienie pełnomocnictwa lub upoważnienia do podpisu w odniesieniu do rachunku.
4. Uzyskiwanie faktycznych informacji od opiekuna klienta. Oprócz elektronicznego wyszukiwania danych oraz wyszukiwania danych w dokumentacji papierowej, opisanych w części C pkt 1 i 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować jako 'raportowany rachunek' każdy 'rachunek o wysokiej wartości' przypisany do danego opiekuna klienta (łącznie z wszelkimi 'rachunkami finansowymi' połączonymi z takim 'rachunkiem o wysokiej wartości'), jeżeli opiekun klienta ma faktyczną wiedzę, że 'posiadacz rachunku' jest 'osobą raportowaną'
5. Skutki ustalenia występowania przesłanek.
 - a) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C nie zostaną ustalone żadne z przesłanek wymienionych w części B pkt 2, a dany rachunek nie został zidentyfikowany jako posiadany przez 'osobę raportowaną' zgodnie z częścią C pkt 4, dalsze działania nie są wymagane, chyba że wystąpią zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek.
 - b) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji 'rachunków o wysokiej wartości' opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie którejkolwiek z przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e) lub jeżeli wystąpią następnie zmiany w okolicznościach powodujące powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do 'raportowanej jurysdykcji', względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.

- c) Jeżeli przy zastosowaniu wzmocnionej weryfikacji rachunków o wysokiej wartości opisanej w części C zostanie stwierdzone występowanie polecenia przechowywania poczty lub adresu do doręczeń, a w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku' nie zostaną stwierdzone żaden inny adres ani żadna z pozostałych przesłanek wymienionych w części B pkt 2 lit. a)–e), 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' nie może uzyskać takiego oświadczenia danego 'posiadacza rachunku' lub 'dowodu w postaci dokumentu', musi zgłosić dany rachunek 'właściwemu organowi' swojego państwa członkowskiego lub Monako, w zależności od kontekstu, jako rachunek nieudokumentowany.
6. Jeżeli 'istniejący rachunek indywidualny' nie jest 'rachunkiem o wysokiej wartości' na dzień 31 grudnia 2016 r., lecz staje się 'rachunkiem o wysokiej wartości' na ostatni dzień następnego roku kalendarzowego, 'raportująca instytucja finansowa' musi dopełnić wzmocnionych procedur weryfikacyjnych opisanych w części C w odniesieniu do takiego rachunku w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym rachunek stał się 'rachunkiem o wysokiej wartości'. Jeżeli w oparciu o taką weryfikację dany rachunek zostanie zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', 'raportująca instytucja finansowa' musi przekazać wymagane informacje o takim rachunku w odniesieniu do roku, w którym został on zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany', i co roku w odniesieniu do lat kolejnych, chyba że dany 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.
7. W przypadku gdy 'raportująca instytucja finansowa' zastosuje wzmocnione procedury weryfikacji opisane w części C wobec 'rachunków o wysokiej wartości' 'raportująca instytucja finansowa' – z wyjątkiem procedury zapytania opiekuna klienta opisanej w części C pkt 4 – nie będzie musiała ponownie ich stosować wobec tego samego 'rachunku o wysokiej wartości' w następnych latach, chyba że dany rachunek jest nieudokumentowany, w którym to przypadku 'raportująca instytucja finansowa' powinna stosować te procedury ponownie co roku do czasu, gdy taki rachunek przestanie być nieudokumentowany.
8. W przypadku zmiany okoliczności dotyczących 'rachunku o wysokiej wartości', które powodują powiązanie z tym rachunkiem jednej lub większej liczby przesłanek opisanych w części B pkt 2, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' w odniesieniu do każdej 'raportowanej jurysdykcji', względem którego zostanie stwierdzona przesłanka, chyba że postanowi zastosować część B pkt 6, a jeden z wyjątków w tym punkcie ma zastosowanie do tego rachunku.
9. 'Raportująca instytucja finansowa' musi wprowadzić procedury w celu zapewnienia, aby opiekun klienta zidentyfikował każdą zmianę okoliczności dotyczących danego rachunku. Przykładowo, w przypadku gdy opiekun klienta zostanie powiadomiony o nowym adresie korespondencyjnym 'posiadacza rachunku' w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' zobowiązana jest traktować nowy adres jako zmianę okoliczności, a jeżeli zdecyduje się zastosować część B pkt 6, musi uzyskać odpowiednią dokumentację od 'posiadacza rachunku'.
- D. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o wysokiej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2017 r. Weryfikacja 'istniejących rachunków indywidualnych o niższej wartości' musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2018 r.
- E. Każdy 'istniejący rachunek indywidualny', który został zidentyfikowany jako 'rachunek raportowany' na mocy niniejszej sekcji, musi być traktowany jako 'rachunek raportowany' we wszystkich kolejnych latach, chyba że 'posiadacz rachunku' przestanie być 'osobą raportowaną'.

SEKCJA IV

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW INDYWIDUALNYCH'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków indywidualnych'.

- A. W odniesieniu do 'nowych rachunków indywidualnych' przy otwieraniu rachunku 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać oświadczenie 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na określenie jednej lub większej liczby rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'
- B. Jeżeli oświadczenie wskazuje, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem 'raportowanej jurysdykcji' do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany' a oświadczenie musi również zawierać numer 'NIP posiadacza rachunku' w odniesieniu do takiej 'raportowanej jurysdykcji' (z zastrzeżeniem sekcji I część D) oraz datę urodzenia.

- C. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'nowym rachunkiem indywidualnym', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyuje się lub ma powody sądzić, że pierwotne oświadczenie 'posiadacza rachunku' jest niepoprawne lub nierzetelne, 'raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na pierwotnym oświadczeniu 'posiadacza rachunku' i musi uzyskać ważne oświadczenie, które określa rezydencję (rezydencje) 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych.

SEKCJA V

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'ISTNIEJĄCYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'istniejących rachunków podmiotów'.

- A. Rachunki podmiotów niewymagające weryfikacji, identyfikacji ani raportowania. O ile 'raportująca instytucja finansowa' nie dokona innego wyboru, w odniesieniu do wszystkich 'istniejących rachunków podmiotów' albo oddzielnie, w odniesieniu do każdej wyraźnie zidentyfikowanej grupy takich rachunków, 'istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość nie przekracza – na dzień 31 grudnia 2016 r. – 250 000 dolarów amerykańskich (USD) lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, nie musi być weryfikowany, identyfikowany ani raportowany jako 'rachunek raportowany', do czasu aż jego łączne saldo lub wartość nie przekroczy tej kwoty na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych.
- B. Rachunki podmiotów będące przedmiotem weryfikacji. 'Istniejący rachunek podmiotów', którego łączne saldo lub wartość przekracza – na dzień 31 grudnia 2016 r. – 250 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, oraz 'istniejący rachunek podmiotów', który nie przekracza tej kwoty na dzień 31 grudnia 2016 r., ale którego łączne saldo lub wartość przekracza taką kwotę na ostatni dzień któregośkolwiek z kolejnych lat kalendarzowych, muszą zostać poddane weryfikacji zgodnie z procedurami określonymi w części D.
- C. Rachunki podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B, wyłącznie rachunki, które znajdują się w posiadaniu co najmniej jednego 'podmiotu' będącego 'osobą raportowaną' lub w posiadaniu 'pasywnych NFE' (podmiotów niebędących instytucjami finansowymi) kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', są traktowane jako 'rachunki raportowane'.
- D. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania rachunków podmiotów, wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'istniejących rachunków podmiotów' opisanych w części B 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla określenia, czy są one w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanych przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

1. Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.

- a) Weryfikacja informacji posiadanych do celów regulacyjnych lub do celów związanych z relacjami z klientem (łącznie z informacjami zgromadzonymi na mocy 'procedur AML/KYC') w celu określenia, czy informacje wskazują, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji'. W tym celu informacje wskazujące na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji' obejmują miejsce uzyskania zdolności prawnej lub rejestracji lub adres w 'raportowanej jurysdykcji'.
- b) Jeżeli informacje wskazują na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że uzyska od 'posiadacza rachunku' oświadczenie lub w sposób racjonalny ustali na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną'.

2. Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą

raportowaną, rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części D pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.

- a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi uzyskać od 'posiadacza rachunku' oświadczenie, aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na:
 - (i) informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC' w przypadku 'istniejącego rachunku podmiotu', który to rachunek znajduje się w posiadaniu co najmniej jednego 'NFE' i którego łączne saldo lub wartość nie przekracza kwoty 1 000 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako; lub
 - (ii) oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej' z jurysdykcji (państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji), w których dana 'osoba kontrolująca' jest rezydentem do celów podatkowych.

E. Czas trwania weryfikacji oraz dodatkowe procedury mające zastosowanie do 'istniejących rachunków podmiotów'.

1. Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość przekracza – na dzień 31 grudnia 2016 r. – 250 000 USD lub równowartość tej kwoty denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, musi zostać zakończona do dnia 31 grudnia 2018 r.
2. Weryfikacja 'istniejących rachunków podmiotów', których łączne saldo lub wartość nie przekracza – na dzień 31 grudnia 2016 r. – 250 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, ale przekracza tę kwotę na dzień 31 grudnia któregośkolwiek z kolejnych lat, musi zostać zakończona w ciągu roku kalendarzowego następującego po roku, w którym łączne saldo lub wartość przekroczyły taką kwotę.
3. W przypadku wystąpienia zmiany okoliczności związanych z 'istniejącym rachunkiem podmiotu', która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiadyje się lub ma powody sądzić, że oświadczenie 'posiadacza rachunku' lub inna dokumentacja związana z rachunkiem są niepoprawne lub nierzetelne, 'raportująca instytucja finansowa' musi ponownie określić status rachunku zgodnie z procedurami określonymi w części D.

SEKCJA VI

NALEŻYTA STARANNOŚĆ WOBEC 'NOWYCH RACHUNKÓW PODMIOTÓW'

Poniższe procedury mają zastosowanie do celów identyfikacji 'rachunków raportowanych' wśród 'nowych rachunków podmiotów'.

A. Procedury weryfikacji na potrzeby identyfikowania 'rachunków podmiotów', wobec których wymagane jest raportowanie. Wobec 'nowych rachunków podmiotów' 'raportująca instytucja finansowa' musi zastosować następujące procedury weryfikacji dla ustalenia, czy 'posiadaczem rachunku' są co najmniej jedna 'osoba raportowana' lub 'pasywne NFE' kontrolowane przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną':

1. Ustalenie, czy 'podmiot' jest 'osobą raportowaną'.
 - a) Uzyskanie oświadczenia 'posiadacza rachunku', które może stanowić część dokumentacji otwarcia rachunku, pozwalające 'raportującej instytucji finansowej' na ustalenie (jednej lub większej liczby) rezydencji 'posiadacza rachunku' do celów podatkowych i potwierdzenie zasadności takiego oświadczenia na podstawie informacji otrzymanych przez 'raportującą instytucję finansową' w związku z otwarciem

rachunku, łącznie z wszelką dokumentacją zgromadzoną na mocy 'procedur AML/KYC'. Jeżeli dany 'podmiot' poświadczy, że nie ma rezydencji do celów podatkowych, 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się adresie głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w celu ustalenia rezydencji 'posiadacza rachunku'.

- b) Jeżeli oświadczenie wskazuje na to, że 'posiadacz rachunku' jest rezydentem w 'raportowanej jurysdykcji', 'raportująca instytucja finansowa' musi traktować rachunek jako 'rachunek raportowany', chyba że w sposób racjonalny ustalą na podstawie posiadanych informacji lub informacji dostępnych publicznie, że 'posiadacz rachunku' nie jest 'osobą raportowaną' w odniesieniu do takiej 'raportowanej jurysdykcji'.
2. Ustalenie, czy podmiot jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. W odniesieniu do 'posiadacza rachunku' w przypadku 'nowego rachunku podmiotu' (łącznie z 'podmiotem' będącym 'osobą raportowaną') 'raportująca instytucja finansowa' musi ustalić, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE' kontrolowanym przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną'. Jeżeli którakolwiek z 'osób kontrolujących' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', rachunek musi być traktowany jako 'rachunek raportowany'. Dokonując tych ustaleń, 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do wskazówek w części A pkt 2 lit. a)–c) w kolejności najstosowniejszej do danych okoliczności.
- a) Ustalenie, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE'. Do celów ustalenia, czy 'posiadacz rachunku' jest 'pasywnym NFE', 'raportująca instytucja finansowa' musi polegać na oświadczeniu 'posiadacza rachunku', aby określić jego status, chyba że posiada już informacje lub publicznie dostępne są informacje, na podstawie których może racjonalnie stwierdzić, że 'posiadacz rachunku' jest 'aktywnym NFE' lub 'instytucją finansową' inną niż 'podmiot inwestujący' opisany w sekcji VIII część A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
- b) Ustalenie 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku'. Do celów ustalenia 'osób kontrolujących' 'posiadacza rachunku' 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na informacjach zgromadzonych i przechowywanych na mocy 'procedur AML/KYC'.
- c) Ustalenie, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną'. Do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' lub takiej 'osoby kontrolującej'.

SEKCJA VII

SZCZEGÓLNE ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI

Poniższe dodatkowe zasady mają zastosowanie we wdrażaniu procedur należytej staranności opisanych powyżej:

- A. Poleganie na oświadczeniach i 'dowodach w postaci dokumentów'. 'Raportująca instytucja finansowa' nie może opierać się na oświadczeniu lub 'dowodzie w postaci dokumentów', jeżeli wie lub ma powody sądzić, że oświadczenie lub 'dowód w postaci dokumentów' są niepoprawne lub nierzetelne.
- B. Alternatywne procedury dla 'rachunków finansowych' będących w posiadaniu indywidualnych beneficjentów 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' oraz dla 'grupowych pieniędzy umów ubezpieczenia' lub 'grupowych umów renty'. 'Raportująca instytucja finansowa' może domniemywać, że indywidualny beneficjent (inny niż właściciel) 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty', otrzymujący świadczenie z tytułu śmierci, nie jest 'osobą raportowaną', i może traktować taki 'rachunek finansowy' jako inny niż 'rachunek raportowany', chyba że 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana'. 'Raportująca instytucja finansowa' ma powody, by sądzić, iż beneficjentem 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' jest 'osoba raportowana', jeżeli informacje zgromadzone przez 'raportującą instytucję finansową' i związane z beneficjentem zawierają przesłanki opisane w sekcji III część B. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' rzeczywiście wie lub ma powody, by sądzić, iż beneficjentem jest 'osoba raportowana', 'raportująca instytucja finansowa' musi stosować się do procedur zawartych w sekcji III część B.

Państwo członkowskie lub Monako mają możliwość zezwolenia 'raportującym instytucjom finansowym' na traktowanie 'rachunku finansowego', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', jako 'rachunku finansowego', który nie jest 'rachunkiem raportowanym', do dnia,

w którym określona kwota staje się należna na rzecz pracownika/posiadacza świadectwa lub beneficjenta, jeżeli dany 'rachunek finansowy', który jest udziałem członka w 'grupowej pieniężnej umowie ubezpieczenia' lub 'grupowej umowie renty', spełnia następujące wymogi:

- a) 'grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia' lub 'grupowa umowa renty' są wystawione na rzecz pracodawcy i obejmują co najmniej 25 pracowników/posiadaczy świadectwa;
- b) pracownicy/posiadacze świadectwa są uprawnieni do otrzymania jakiegokolwiek wartości umowy związanej z ich udziałami oraz do wyznaczenia beneficjentów świadczenia wypłacanego z tytułu śmierci pracownika; oraz
- c) łączna kwota należna każdemu pracownikowi/posiadaczowi świadectwa lub beneficjentowi nie przekracza kwoty 1 000 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako.

Termin »grupowa pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza 'pieniężną umowę ubezpieczenia', która (i) zapewnia ochronę ubezpieczeniową osób fizycznych, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy; oraz (ii) przewiduje zapłatę składki od każdego członka grupy (lub członka kategorii w ramach grupy), która to składka jest określona bez względu na indywidualne cechy zdrowotne inne niż wiek, płeć i nałóg palenia danego członka (lub kategorii członków) danej grupy.

Termin »grupowa umowa renty« oznacza 'umowę renty', na mocy której zobowiązanymi są osoby fizyczne, które przystąpiły do umowy za pośrednictwem pracodawcy, stowarzyszenia handlowego, związku zawodowego lub innego stowarzyszenia lub grupy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Monako, a Monako powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Monako oraz przekazuje wiadomości Monako do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Monako są przekazywane w ten sam sposób.

C. Sumowanie salda rachunku i reguły walutowe.

1. Sumowanie 'rachunków indywidualnych'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę fizyczną 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana sumować wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
2. Sumowanie 'rachunków podmiotów'. Do celów określania łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez 'podmiot' 'raportująca instytucja finansowa' jest zobowiązana uwzględnić wszystkie 'rachunki finansowe' prowadzone przez 'raportującą instytucję finansową' lub 'podmiot powiązany', ale wyłącznie w takim zakresie, w jakim systemy komputerowe 'raportującej instytucji finansowej' łączą ze sobą 'rachunki finansowe' przez odniesienie do elementu danych, takiego jak numer klienta lub numer 'NIP', oraz w zakresie, w jakim systemy te pozwalają na sumowanie sald lub wartości rachunków. Każdemu współposiadaczowi 'rachunku finansowego' przypisuje się całe saldo lub wartość posiadanych wspólnie rachunków finansowych do celów stosowania wymogów sumowania opisanych w niniejszym punkcie.
3. Szczególna zasada sumowania mająca zastosowanie do opiekunów klienta. Do celów określenia łącznego salda lub wartości 'rachunków finansowych' posiadanych przez osobę w celu ustalenia, czy 'rachunek finansowy' jest 'rachunkiem o wysokiej wartości', 'raportująca instytucja finansowa' jest również zobowiązana, w przypadku każdego 'rachunku finansowego', o którym opiekun klienta wie lub ma powody, by sądzić, że jest on bezpośrednio lub pośrednio posiadany, kontrolowany lub założony (oprócz rachunków powierniczych) przez tę samą osobę, do sumowania wszystkich takich rachunków.
4. Kwoty traktowane jako kwoty obejmujące równowartość w innych walutach. Wszystkie kwoty denominowane w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako traktuje się jako obejmujące równoważne kwoty w innych walutach, zgodnie z prawem krajowym.

SEKCJA VIII

TERMINY ZDEFINIOWANE

Następujące terminy mają znaczenie określone poniżej:

A. 'Raportująca instytucja finansowa'

1. Termin »raportująca instytucja finansowa« oznacza, w zależności od kontekstu, 'instytucję finansową' z państwa członkowskiego lub 'instytucję finansową' z Monako niebędącą 'nieraportującą instytucją finansową'.
2. Termin »instytucja finansowa z jurysdykcji uczestniczącej« oznacza: (i) każdą 'instytucję finansową' będącą rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', z wyłączeniem jednak wszelkich oddziałów tej 'instytucji finansowej' zlokalizowanych poza daną 'jurysdykcją uczestniczącą', oraz (ii) każdy oddział 'instytucji finansowej', która nie jest rezydentem w 'jurysdykcji uczestniczącej', o ile dany oddział jest zlokalizowany w danej 'jurysdykcji uczestniczącej'.
3. Termin »instytucja finansowa« oznacza 'instytucję powierniczą', 'instytucję depozytową', 'podmiot inwestujący' lub 'określony zakład ubezpieczeń'.
4. Termin »instytucja powiernicza« oznacza każdy podmiot, który – w ramach istotnej części swojej działalności gospodarczej – przechowuje 'aktywa finansowe' na rachunek innych osób. Uważa się, że przechowywanie 'aktywów finansowych' na rachunek innych osób stanowi istotną część działalności gospodarczej 'podmiotu', jeżeli jego przychody brutto przypadające na przechowywanie 'aktywów finansowych' i na związane z tym usługi finansowe stanowią co najmniej 20 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) w okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku (lub ostatniego dnia roku obrachunkowego) poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu', jeśli jest on krótszy niż trzy lata.
5. Termin »instytucja depozytowa« oznacza każdy 'podmiot', który przyjmuje depozyty w ramach prowadzonej działalności bankowej lub podobnej.
6. Termin »podmiot inwestujący« oznacza każdy podmiot:
 - a) który w ramach działalności gospodarczej wykonuje głównie co najmniej jedną z następujących czynności lub operacji na rzecz lub w imieniu klienta:
 - (i) obrót instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi, instrumentami pochodnymi itp.); obrót walutą; obrót pochodnymi instrumentami walutowymi, instrumentami pochodnymi na stopę procentową i indeksowymi instrumentami pochodnymi; obrót zbywalnymi papierami wartościowymi lub towarowymi kontraktami terminowymi typu future;
 - (ii) zarządzanie indywidualnym i zbiorowym portfelem aktywów; lub
 - (iii) inne formy inwestowania, administrowania lub zarządzania 'aktywami finansowymi' lub środkami pieniężnymi w imieniu innych osób;
 - lub
 - b) którego przychody brutto przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami, jeżeli dany 'podmiot' jest zarządzany przez inny podmiot będący 'instytucją depozytową', 'instytucją powierniczą', 'określonym zakładem ubezpieczeń' lub 'podmiotem inwestującym' opisanym w części A pkt 6 lit. a).

Uznaje się, że w ramach działalności gospodarczej 'podmiot' wykonuje głównie co najmniej jedną z czynności, o których mowa w części A pkt 6 lit. a), lub że przychody brutto 'podmiotu' przypadają głównie na inwestowanie lub reinwestowanie 'aktywów finansowych' lub obrót tymi aktywami do celów części A pkt 6 lit. b), jeżeli przychody brutto danego 'podmiotu' przypadające na stosowne czynności stanowią co najmniej 50 % przychodów brutto tego 'podmiotu' w krótszym z następujących okresów: (i) okresie trzech lat, kończącym się 31 grudnia roku poprzedzającego rok, w którym jest dokonywane ustalenie tego udziału, lub (ii) okresie istnienia tego 'podmiotu', jeśli jest on krótszy niż trzy lata. Termin »podmiot inwestujący« nie obejmuje 'podmiotu', który jest 'aktywnym NFE', ponieważ 'podmiot' ten spełnia którekolwiek z kryteriów określonych w części D pkt 9 lit. d)–g).

Niniejszy punkt interpretuje się w sposób spójny ze sformułowaniem zastosowanym w definicji »instytucji finansowej« w zaleceniach Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.

7. Termin »aktywa finansowe« obejmuje papier wartościowy (na przykład akcję spółki kapitałowej; udział lub własność rzeczywistą w spółce osobowej charakteryzującej się własnością rozproszoną lub w spółce komandytowo-akcyjnej będącej w obrocie publicznym, lub w truście; weksel, obligację, skrypt dłużny lub inny dłużny papier wartościowy), udział w spółce osobowej, umowę towarową, umowę swapu (na przykład swapy stóp procentowych, swapy walutowe, swapy bazowe, górne pułapy stóp procentowych, dolne pułapy stóp procentowych, swapy towarowe, swapy akcyjne, swapy indeksowe i podobne umowy), 'umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź dowolny udział (łącznie z kontraktem terminowym typu future lub kontraktem terminowym typu forward lub opcją) w papierze wartościowym, udziale w spółce osobowej, umowie towarowej, umowie swapu, 'umowie ubezpieczenia' lub 'umowie renty'. Termin »aktywa finansowe« nie obejmuje niedłużnego, bezpośredniego udziału w nieruchomości.

8. Termin »określony zakład ubezpieczeń« oznacza każdy 'podmiot' będący zakładem ubezpieczeń (lub jednostką dominującą zakładu ubezpieczeń), który zawiera 'pieniężną umowę ubezpieczenia' lub 'umowę renty', bądź jest zobowiązany do dokonywania płatności z tytułu tych umów.

B. Nieraportująca instytucja finansowa

1. Termin »nieraportująca instytucja finansowa« oznacza każdą 'instytucję finansową' będącą:

- a) 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową' lub 'bankiem centralnym', w sytuacjach innych niż dotyczące płatności wynikającej ze zobowiązania istniejącego w związku z komercyjną działalnością finansową w rodzaju tej prowadzonej przez 'określony zakład ubezpieczeń', 'instytucję powierniczą' lub 'instytucję depozytową';
- b) 'powszechnym funduszem emerytalnym'; 'zamkniętym funduszem emerytalnym'; 'funduszem emerytalnym podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego'; lub 'kwalifikowanym wystawcą kart kredytowych';
- c) innym 'podmiotem', który niesie ze sobą niskie ryzyko, że zostanie wykorzystany do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak dowolny z 'podmiotów' opisanych w części B pkt 1 lit. a) i b) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako 'nieraportująca instytucja finansowa', i – w przypadku państw członkowskich – o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiane Monako, a w przypadku Monako, o którym jest informowana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego 'podmiotu' jako 'nieraportującej instytucji finansowej' nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy;
- d) 'zwolnionym przedsiębiorstwem zbiorowego inwestowania'; lub
- e) trustem w zakresie, w jakim powiernik trustu jest 'raportującą instytucją finansową' i zgłasza wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy sekcji I, w odniesieniu do wszystkich 'rachunków raportowanych' trustu.

2. Termin »podmiot rządowy« oznacza rząd państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji, wszelkie jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji (które – w celu uniknięcia wątpliwości – obejmują państwo, prowincje, okręgi lub gminy), lub każdą agencję lub instytucję państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji będące w całości własnością danego państwa lub jurysdykcji lub którychkolwiek z wyżej wymienionych jednostek (każda zwana dalej »podmiotem rządowym«). Kategoria ta obejmuje integralne części, kontrolowane podmioty, a także jednostki terytorialne niższego szczebla państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji.

- a) »Integralna część« państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji oznacza każdą osobę, organizację, agencję, urząd, fundusz, instytucję lub inny organ, niezależnie od tego, w jaki sposób zostały one określone, stanowiące organ sprawujący władzę w państwie członkowskim, Monako lub innej jurysdykcji. Dochody netto tego organu sprawującego władzę muszą być zapisywane na jego własnym rachunku lub na innych rachunkach danego państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji, a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści żadnej osobie prywatnej. Integralna część nie obejmuje żadnej osoby, która sprawuje władzę, jest urzędnikiem lub zarządcą działającym w swoim imieniu prywatnym lub osobistym.
- b) »Podmiot kontrolowany« oznacza 'podmiot', który jest odrębny w formie od państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji lub który w inny sposób stanowi oddzielny podmiot prawa, pod warunkiem że:
 - (i) 'podmiot' ten jest w całości własnością co najmniej jednego 'podmiotu rządowego' i jest kontrolowany przez co najmniej jeden taki podmiot, bezpośrednio lub za pośrednictwem co najmniej jednego podmiotu kontrolowanego;
 - (ii) dochody netto tego 'podmiotu' są zapisywane na jego własnym rachunku lub na rachunkach co najmniej jednego 'podmiotu rządowego', a żadna część tych dochodów nie przynosi korzyści jakiegokolwiek osobie prywatnej; oraz
 - (iii) po rozwiązaniu tego 'podmiotu' jego aktywa powierzane są co najmniej jednemu 'podmiotowi rządowemu'.
- c) Uważa się, że dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym, jeśli takie osoby są zakładanymi beneficjentami programu rządowego, a działania w ramach tego programu realizowane są dla dobra ogółu lub odnoszą się do zarządzania określoną sferą administracji. Niezależnie od powyższego uważa się jednak, że dochód przynosi korzyść osobom prywatnym, jeśli pochodzi on z wykorzystywania 'podmiotu rządowego' do prowadzenia działalności komercyjnej, takiej jak bankowość komercyjna, w ramach której świadczone są usługi finansowe na rzecz osób prywatnych.

3. Termin »organizacja międzynarodowa« oznacza organizację międzynarodową lub jej agencję lub instytucję będącą w całości jej własnością. Kategoria ta obejmuje organizację międzyrządową (w tym organizację ponadnarodową): (i) w skład której wchodzi głównie rządy; (ii) która zawarła z państwem członkowskim, Monako lub inną jurysdykcją obowiązujące porozumienie w sprawie lokalizacji jej siedziby lub podobne merytorycznie porozumienie; i (iii) której dochód nie przynosi korzyści osobom prywatnym.
4. Termin »bank centralny« oznacza instytucję określoną przez prawo lub wyznaczoną przez rząd jako główna władza – inna niż rząd samego państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji – emitująca instrumenty przeznaczone do obiegu jako waluta. Instytucja taka może obejmować podmiot odrębny od rządu danego państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji, niezależnie od tego, czy należy w całości lub w części do państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji.
5. Termin »powszechny fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci, bądź też dowolnej kombinacji tych świadczeń, na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub osobami wskazanymi przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że fundusz:
 - a) nie ma żadnego beneficjenta, który miałby prawo do więcej niż 5 % aktywów funduszu;
 - b) podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym; oraz
 - c) spełnia co najmniej jeden z następujących wymogów:
 - (i) jest ogólnie zwolniony z opodatkowania od dochodów z inwestycji lub opodatkowanie takich dochodów jest odroczone lub podlega stawce obniżonej, ze względu na status funduszu jako programu emerytalnego;
 - (ii) co najmniej 50 % całkowitych składek na rzecz funduszu (innych niż przeniesienie aktywów z innych programów opisanych w części B pkt 5–7 lub z rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) pochodzi z wpłat pracodawców;
 - (iii) przenoszenie środków lub wypłaty z funduszu są dozwolone tylko w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń związanych z przejściem na emeryturę, niepełnosprawnością lub śmiercią (z wyjątkiem przenoszenia środków do innych funduszy emerytalnych opisanych w części B pkt 5–7 lub do rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)), bądź dokonanie przeniesienia lub wypłaty środków przed wystąpieniem określonego zdarzenia skutkuje nałożeniem kar; lub
 - (iv) składki (inne niż określone, dozwolone wpłaty uzupełniające) wpłacane przez pracowników do funduszu są ograniczone zależnie od dochodu pracownika lub nie mogą przekroczyć rocznie 50 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.
6. Termin »zamknięty fundusz emerytalny« oznacza fundusz utworzony w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników) co najmniej jednego pracodawcy, w zamian za świadczone przez nich usługi, pod warunkiem że:
 - a) fundusz ma mniej niż 50 uczestników;
 - b) fundusz jest finansowany przez co najmniej jednego pracodawcę, który nie jest 'podmiotem inwestującym' ani 'pasywnym NFE';
 - c) składki pracownika i pracodawcy na rzecz funduszu (z wyjątkiem przenoszenia aktywów z innych rachunków emerytalnych i rentowych opisanych w części C pkt 17 lit. a)) są ograniczone zależnie od, odpowiednio, wypracowanego dochodu i wysokości wynagrodzenia pracownika;
 - d) uczestnicy, którzy nie są rezydentami jurysdykcji (państwa członkowskiego lub Monako), w którym dany fundusz został utworzony, nie są uprawnieni do więcej niż 20 % aktywów funduszu; oraz
 - e) fundusz podlega regulacjom rządowym i zapewnia coroczne przekazywanie informacji organom podatkowym.
7. Termin »fundusz emerytalny podmiotu rządowego, organizacji międzynarodowej lub banku centralnego« oznacza fundusz utworzony przez 'podmiot rządowy', 'organizację międzynarodową' lub 'bank centralny' w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych, rentowych lub świadczeń z tytułu śmierci na rzecz beneficjentów lub uczestników będących obecnymi lub byłymi pracownikami (lub na rzecz osób wskazanych przez takich pracowników), bądź niebędących obecnymi ani byłymi pracownikami, jeżeli świadczenia zapewniane takim beneficjentom lub uczestnikom są wypłacane w zamian za usługi wykonane na rzecz danego 'podmiotu rządowego', danej 'organizacji międzynarodowej' lub danego 'banku centralnego'.

8. Termin »kwalifikowany wystawca kart kredytowych« oznacza 'instytucję finansową' spełniającą następujące wymogi:
- 'instytucja finansowa' jest 'instytucją finansową' tylko dlatego, że jest wystawcą kart kredytowych akceptującym depozyty tylko wtedy, gdy klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe karty, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. lub wcześniej 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej 50 000 USD lub równowartość tej kwoty denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C dotyczących sumowania rachunków i przeliczania walut obcych. W tym celu termin »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów.
9. Termin »zwolnione przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania« oznacza 'podmiot inwestujący' regulowany jako przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, pod warunkiem że wszystkie udziały w tym przedsiębiorstwie zbiorowego inwestowania są w posiadaniu osób fizycznych lub 'podmiotów' niebędących 'osobami raportowanymi', z wyjątkiem 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez 'osoby kontrolujące' będące 'osobami raportowanymi', bądź też pod warunkiem że wszystkie te udziały są posiadane za pośrednictwem takich osób fizycznych lub 'podmiotów'.

Wyemitowanie fizycznych akcji na okaziciela przez przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania samo w sobie nie powoduje utraty przez 'podmiot inwestujący', który jest regulowany jako takie przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania, statusu 'zwolnionego przedsiębiorstwa zbiorowego inwestowania', na mocy części B pkt 9, pod warunkiem że:

- dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania nie wyemitowało i nie wyemituje żadnych fizycznych akcji na okaziciela po dniu 31 grudnia 2016 r.;
- dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania umorzy wszystkie takie udziały po ich wykupieniu;
- dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania wykonuje wszelkie procedury należytej staranności określone w sekcjach II-VII i przekazuje wszelkie informacje podlegające wymogowi przekazania w odniesieniu do wszystkich takich udziałów, gdy udziały te są przedstawiane w celu ich umorzenia lub dokonania innej płatności; oraz
- dane przedsiębiorstwo zbiorowego inwestowania posiada polityki i procedury zapewniające, aby takie udziały zostały umorzone lub poddane immobilizacji jak najszybciej, a w każdym razie przed dniem 1 stycznia 2019 r.

C. 'Rachunek finansowy'

1. Termin »rachunek finansowy« oznacza rachunek prowadzony przez 'instytucję finansową' i obejmuje 'rachunek depozytowy' i 'rachunek powierniczy', a także:
- w przypadku 'podmiotu inwestującego' — udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej'. Niezależnie od powyższego termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'podmiotu' będącego 'podmiotem inwestującym' wyłącznie, dlatego że (i) udziela on porad inwestycyjnych klientowi i działa w jego imieniu lub (ii) zarządza portfelami na rzecz klienta i działa w jego imieniu do celów inwestowania 'aktywów finansowych' zdeponowanych w imieniu klienta w 'instytucji finansowej' innej niż taki 'podmiot' lub do celów zarządzania lub administrowania takimi 'aktywami finansowymi';
 - w przypadku instytucji finansowej nieopisanej w części C pkt 1 lit. a) — udział w kapitale lub w wierzytelnościach danej 'instytucji finansowej', jeżeli dana kategoria udziałów została utworzona w celu uniknięcia raportowania zgodnie z sekcją I; oraz
 - wszelkie 'pieniężne umowy ubezpieczenia' i wszelkie 'umowy renty', zawarte lub prowadzone przez 'instytucję finansową', inne niż niezwiązane z inwestowaniem, nieprzenoszalne, natychmiastowo wypłacane renty dożywotnie, zawierane z osobą fizyczną, skutkujące wypłatą świadczenia emerytalnego lub rentowego, w ramach rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

Termin »rachunek finansowy« nie obejmuje żadnego rachunku, który jest 'rachunkiem wyłączonym'.

2. Termin »rachunek depozytowy« obejmuje każdy rachunek prowadzony w celach komercyjnych, rachunek bieżący, oszczędnościowo-rozliczeniowy, terminowy lub oszczędnościowy lub rachunek, potwierdzeniem którego jest certyfikat depozytowy, certyfikat oszczędnościowy, certyfikat inwestycyjny, certyfikat zadłużeniowy lub inny podobny instrument prowadzony przez 'instytucję finansową' w ramach zwykłej działalności bankowej lub podobnej. 'Rachunek depozytowy' obejmuje również kwotę posiadaną przez zakład ubezpieczeń na podstawie gwarantowanej umowy inwestycyjnej lub podobnej umowy zobowiązującej do wypłaty lub uznania odsetek z tytułu tych umów.

3. Termin »rachunek powierniczy« oznacza rachunek (inny niż 'umowa ubezpieczenia' lub 'umowa renty'), który obejmuje co najmniej jeden składnik 'aktywów finansowych' na rzecz innej osoby.
4. Termin »udział w kapitale« oznacza, w przypadku spółki osobowej będącej instytucją finansową, udział w kapitale lub zyskach spółki. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' »udział w kapitale« uważa się za udział posiadany przez dowolną osobę traktowaną jako ustanawiający lub beneficjent całości lub części majątku trustu, lub inną osobę fizyczną sprawującą ostateczną i faktyczną kontrolę nad trustem. 'Osoba raportowana' będzie traktowana jako beneficjent trustu, jeżeli taka 'osoba raportowana' posiada prawo do otrzymywania bezpośrednio lub pośrednio (na przykład przez pełnomocnika) obowiązkowej wypłaty z trustu lub może otrzymywać, bezpośrednio lub pośrednio, wypłaty uznaniowe z trustu.
5. Termin »umowa ubezpieczenia« oznacza umowę (inną niż umowa renty), zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacenia określonej kwoty w przypadku zaistnienia określonego zdarzenia obejmującego śmierć, chorobę, wypadek, powstanie odpowiedzialności cywilnej lub majątkowej.
6. Termin »umowa renty« oznacza umowę, zgodnie z którą wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych w danym okresie, ustalonym w całości lub w części poprzez odniesienie do średniego dalszego trwania życia co najmniej jednej osoby fizycznej. Termin ten obejmuje także umowę, którą uznaje się za »umowę renty« zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub praktyką jurysdykcji (państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji), w których umowa została wydana, na mocy której to umowy wystawca zobowiązuje się do wypłacania świadczeń pieniężnych przez pewną liczbę lat.
7. Termin »pieniężna umowa ubezpieczenia« oznacza umowę ubezpieczenia (inną niż umowa reasekuracji zawarta pomiędzy dwoma zakładami ubezpieczeń), która ma 'wartość pieniężną'.
8. Termin »wartość pieniężna« oznacza większą z poniższych wartości: (i) kwotę świadczenia, do uzyskania której ubezpieczający jest uprawniony w momencie wykupu lub wypowiedzenia umowy (określoną bez dokonywania potrąceń z tytułu wcześniejszej rezygnacji z umowy lub pożyczki pod zastaw polisy); (ii) kwotę, którą ubezpieczający może pożyczyć na mocy umowy lub w związku z umową. Niezależnie od powyższego termin »wartość pieniężna« nie obejmuje kwoty należnej na podstawie 'umowy ubezpieczenia':
 - a) wyłącznie z tytułu śmierci osoby objętej ubezpieczeniem na mocy umowy ubezpieczenia na życie;
 - b) jako świadczenie z tytułu szkody na osobie lub świadczenie chorobowe lub inne świadczenie stanowiące odszkodowanie za stratę ekonomiczną poniesioną na skutek zajścia zdarzenia objętego ubezpieczeniem;
 - c) jako zwrot uprzednio wpłaconych składek (z potrąceniem opłat z tytułu kosztów ubezpieczenia, bez względu na to, czy zostały one faktycznie nałożone) zgodnie z 'umową ubezpieczenia' (inną niż inwestycyjna umowa ubezpieczenia na życie lub umowa renty), w związku z odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy, zmniejszeniem ryzyka ubezpieczeniowego w efektywnym okresie trwania umowy lub zwrot wynikający z błędu księgowego lub podobnego błędu odnoszącego się do składki;
 - d) jako premia ubezpieczeniowa dla ubezpieczającego (inna niż premia wypłacana w przypadku wypowiedzenia), pod warunkiem że premia ta dotyczy 'umowy ubezpieczenia', na mocy której jedyne świadczenia należne opisane są w części C pkt 8 lit. b); lub
 - e) jako zwrot składki zaliczkowej lub depozytu składki z tytułu 'umowy ubezpieczenia', zgodnie z którą składka jest płatna przynajmniej raz w roku, jeżeli kwota składki zaliczkowej lub depozytu składki nie przekracza kolejnej rocznej składki, które będzie należna z tytułu umowy.
9. Termin »istniejący rachunek« oznacza:
 - a) 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową' na dzień 31 grudnia 2016 r.;
 - b) państwo członkowskie lub Monako mają możliwość rozszerzenia terminu »istniejący rachunek« w taki sposób, aby oznaczał on również każdy 'rachunek finansowy' 'posiadacza rachunku', bez względu na datę otwarcia takiego 'rachunku finansowego', jeżeli:
 - (i) dany 'posiadacz rachunku' posiada również w 'raportującej instytucji finansowej' lub w 'podmiocie powiązanym' w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Monako), w charakterze 'raportującej instytucji finansowej', 'rachunek finansowy' będący 'istniejącym rachunkiem' na mocy części C pkt 9 lit. a);

- (ii) 'raportująca instytucja finansowa' i, stosownie do przypadku, 'podmiot powiązany' w tej samej jurysdykcji (państwie członkowskim lub Monako) w charakterze 'raportującej instytucji finansowej' traktuje oba powyższe 'rachunki finansowe', a także wszelkie inne 'rachunki finansowe' danego 'posiadacza rachunku', które są traktowane jako 'istniejące rachunki' na mocy niniejszej części C pkt 9 lit. b), jako jeden 'rachunek finansowy' do celów spełnienia standardów w zakresie wymogów dotyczących wiedzy określonych w sekcji VII część A oraz do celów ustalenia salda lub wartości któregokolwiek z 'rachunków finansowych' przy zastosowaniu któregokolwiek z progów rachunku;
- (iii) w odniesieniu do 'rachunku finansowego', który podlega 'procedurom AML/KYC', 'raportująca instytucja finansowa' może spełnić takie 'procedury AML/KYC' względem danego 'rachunku finansowego', opierając się na 'procedurach AML/KYC' przeprowadzonych wobec 'istniejącego rachunku' opisanego w części C pkt 9 lit. a); oraz
- (iv) otwarcie 'rachunku finansowego' nie wymaga dostarczenia przez 'posiadacza rachunku' nowych, dodatkowych lub zmienionych informacji o kliencie, innych niż do celów niniejszej Umowy.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Monako, a Monako powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Monako oraz przekazuje wiadomości Monako do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Monako są przekazywane w ten sam sposób.

10. Termin »nowy rachunek« oznacza 'rachunek finansowy' prowadzony przez 'raportującą instytucję finansową', otwarty w dniu 1 stycznia 2017 r. lub po tej dacie, chyba że dany rachunek traktuje się jako 'istniejący rachunek' w rozumieniu rozszerzonej definicji 'istniejącego rachunku' zgodnie z częścią C pkt 9.
11. Termin »istniejący rachunek indywidualny« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
12. Termin »nowy rachunek indywidualny« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jedną osobę fizyczną.
13. Termin »istniejący rachunek podmiotów« oznacza 'istniejący rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
14. Termin »rachunek o niższej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2016 r. nie przekracza 1 000 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako.
15. Termin »rachunek o wysokiej wartości« oznacza 'istniejący rachunek indywidualny', którego łączne saldo lub wartość na dzień 31 grudnia 2016 r. lub na dzień 31 grudnia któregokolwiek z kolejnych lat przekracza 1 000 000 USD lub równowartość tej kwoty denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako.
16. Termin »nowy rachunek podmiotów« oznacza 'nowy rachunek' posiadany przez co najmniej jeden 'podmiot'.
17. Termin »rachunek wyłączony« oznacza którykolwiek z poniższych rachunków:
 - a) rachunek emerytalny lub rentowy spełniający następujące wymogi:
 - (i) rachunek podlega regulacji jako osobiste konto emerytalne lub jest częścią zarejestrowanego lub regulowanego planu emerytalnego lub rentowego prowadzonego w celu zapewnienia świadczeń emerytalnych lub rentowych (w tym renty inwalidzkiej lub świadczenia z tytułu śmierci);
 - (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
 - (iii) wymagane jest coroczne przekazywanie organom podatkowym informacji dotyczących rachunku;
 - (iv) wypłaty z rachunku uzależnione są od osiągnięcia określonego wieku emerytalnego, od inwalidztwa lub od śmierci, lub wypłata środków przed wystąpieniem tych określonych zdarzeń skutkuje nałożeniem kar; oraz

- (v) albo (i) wysokość rocznych składek ograniczona jest do 50 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, lub mniej; albo (ii) określono maksymalny limit składek możliwych do wpłacenia na rachunek równy 1 000 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, lub mniej, przy zastosowaniu do każdego z tych warunków zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. a) ppkt (v), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

b) rachunek spełniający następujące wymogi:

- (i) rachunek podlega regulacji jako instrument inwestycyjny do celów innych niż emerytury i jest regularnie przedmiotem obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych bądź rachunek podlega regulacji jako instrument oszczędnościowy do celów innych niż emerytury;
- (ii) rachunek korzysta z ulg podatkowych (tj. wpłacane składki, które co do zasady byłyby opodatkowane, podlegają odliczeniu lub wyłączeniu z dochodu brutto 'posiadacza rachunku' lub są opodatkowane według stawki obniżonej bądź opodatkowanie dochodu z inwestycji z danego rachunku jest odroczone lub podlega stawce obniżonej);
- (iii) wypłaty z rachunku uzależnione są od spełnienia określonych kryteriów odnoszących się do celu rachunku inwestycyjnego lub oszczędnościowego (na przykład zapewnienie świadczeń edukacyjnych lub medycznych), lub wypłata środków przed spełnieniem tych kryteriów skutkuje nałożeniem kar; oraz
- (iv) wysokość rocznych składek ograniczona jest do kwoty 50 000 USD lub równowartości tej kwoty denominowanej w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako, lub mniej, przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C w odniesieniu do sumowania rachunków i przeliczania walut obcych.

Nie można uznać, że 'rachunek finansowy', który w innych aspektach spełnia wymóg części C pkt 17 lit. b) ppkt (iv), nie spełnia takiego wymogu tylko dlatego, że taki 'rachunek finansowy' może otrzymywać aktywa lub środki przenoszone z co najmniej jednego 'rachunku finansowego' spełniającego wymogi części C pkt 17 lit. a) lub b) lub z co najmniej jednego funduszu emerytalnego lub rentowego spełniającego wymogi któregokolwiek z postanowień części B pkt 5–7;

c) umowę ubezpieczenia na życie, w przypadku której okres ważności ubezpieczenia upłynie, zanim osoba ubezpieczona osiągnie wiek 90 lat, pod warunkiem że dana umowa spełnia następujące wymogi:

- (i) składki wpłacane okresowo, których wysokość nie ulega zmniejszeniu w trakcie trwania umowy, są płatne co najmniej raz w roku w okresie obowiązywania umowy lub do momentu, gdy ubezpieczony osiągnie wiek 90 lat, w zależności od tego, który z tych okresów jest krótszy;
- (ii) w umowie nie określono wartości umowy, do której jakkolwiek osoba miałaby dostęp (w drodze wypłaty środków, zaciągnięcia pożyczki lub w inny sposób) bez wypowiedzenia umowy;
- (iii) kwota (inna niż świadczenie z tytułu śmierci) wypłacana w przypadku odstąpienia od umowy lub wypowiedzenia umowy nie może przekroczyć łącznej wysokości wpłaconych składek, pomniejszonej o sumę opłat z tytułu śmiertelności, zachorowalności oraz innych kosztów (niezależnie od tego, czy zostały faktycznie nałożone) za okres lub okresy obowiązywania umowy oraz wszelkich kwot wypłaconych przed odstąpieniem od umowy lub wypowiedzeniem umowy; oraz
- (iv) prawa wynikające z umowy nie zostały przeniesione na cesjonariusza w zamian za korzyść majątkową;

d) rachunek wchodzący wyłącznie w skład masy spadkowej, jeżeli dokumentacja dla tego rachunku zawiera kopię testamentu zmarłego lub akt zgonu;

e) rachunek utworzony w związku z którymkolwiek z poniższych:

- (i) postanowieniem lub wyrokiem sądu;

- (ii) sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem nieruchomości lub ruchomości, pod warunkiem że rachunek spełnia następujące wymogi:
- rachunek jest finansowany wyłącznie z zadatków, zaliczek, depozytów w wysokości odpowiedniej dla zabezpieczenia zobowiązania bezpośrednio związanej z transakcją lub z podobnych płatności, lub jest finansowany z 'aktywów finansowych', które są zdeponowane na rachunku w związku ze sprzedażą, zamianą lub dzierżawą bądź najmem mienia;
 - rachunek został utworzony i jest wykorzystywany wyłącznie w celu zabezpieczenia zobowiązania nabywcy do zapłaty ceny nabycia mienia, zabezpieczenia zobowiązania sprzedawcy do pokrycia wszelkich zobowiązań warunkowych lub zobowiązań wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy do zapłaty za wszelkie szkody dotyczące przedmiotu dzierżawy bądź najmu, jak uzgodniono w umowie dzierżawy bądź najmu;
 - aktywa pozostające na rachunku, w tym uzyskane z niego dochody, zostaną wypłacone lub w inny sposób przekazane na rzecz nabywcy, sprzedawcy, wydzierżawiającego lub dzierżawcy bądź wynajmującego lub najemcy (również w celu spełnienia zobowiązań danej osoby) w momencie sprzedaży, zamiany lub wykupu mienia lub wygaśnięcia dzierżawy bądź najmu;
 - rachunek nie jest rachunkiem depozytu zabezpieczającego ani podobnym rachunkiem utworzonym w związku ze sprzedażą lub zamianą składnika 'aktywów finansowych' oraz
 - rachunek nie jest powiązany z rachunkiem opisanym w części C pkt 17 lit. f);
- (iii) obowiązkiem 'instytucji finansowej' obsługującej pożyczkę zabezpieczoną nieruchomością dotyczącym przeznaczenia części płatności wyłącznie w celu ułatwienia płatności z tytułu podatków lub ubezpieczeń związanych z nieruchomością w późniejszym terminie;
- (iv) obowiązkiem 'instytucji finansowej' dotyczącym wyłącznie ułatwienia płatności z tytułu podatków w późniejszym terminie;
- f) 'rachunek depozytowy' spełniający następujące wymogi:
- (i) rachunek istnieje wyłącznie dlatego, że klient dokonuje płatności przekraczającej saldo debetowe w odniesieniu do karty kredytowej lub innego instrumentu kredytu odnawialnego, a nadpłacona kwota nie jest natychmiast zwracana klientowi; oraz
 - (ii) począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r. lub przed tą datą 'instytucja finansowa' wdroży politykę i procedury zapobiegające dokonaniu przez klienta nadpłaty przekraczającej 50 000 USD lub równowartość tej kwoty denominowaną w walucie krajowej każdego państwa członkowskiego lub Monako albo zapewniające, aby wszelkie nadpłacone przez klienta kwoty przekraczające tę kwotę były temu klientowi zwracane w ciągu 60 dni, każdorazowo przy zastosowaniu zasad określonych w sekcji VII część C dotyczących przeliczania walut obcych. W tym celu termin »nadpłata przez klienta« nie odnosi się do salda dodatniego w zakresie spornych obciążeń, obejmuje jednak salda dodatnie wynikające ze zwrotów towarów;
- g) każdy inny rachunek, który niesie ze sobą niskie ryzyko, że zostanie wykorzystany do uchylecia się od opodatkowania, ma zasadniczo podobne cechy jak którykolwiek z rachunków opisanych w części C pkt 17 lit. a)–f) oraz jest zdefiniowany w prawie krajowym jako 'rachunek wyłączony', i – w przypadku państw członkowskich – o którym mowa w art. 8 ust. 7a dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, i o którym jest powiadamiane Monako, a w przypadku Monako, o którym jest powiadamiana Komisja Europejska, pod warunkiem że status takiego rachunku jako 'rachunku wyłączonego' nie utrudnia realizacji celów niniejszej Umowy.

D. Rachunek raportowany

1. Termin »rachunek raportowany« oznacza rachunek znajdujący się w posiadaniu co najmniej jednej 'osoby raportowanej' lub 'pasywnego NFE' kontrolowanego przez co najmniej jedną 'osobę kontrolującą' będącą 'osobą raportowaną', pod warunkiem że zostanie on zidentyfikowany jako taki na mocy procedur należytej staranności opisanych w sekcjach II-VII.
2. Termin »osoba raportowana« oznacza 'osobę z raportowanej jurysdykcji' inną niż: (i) spółka kapitałowa, której akcje są przedmiotem regularnego obrotu na co najmniej jednym uznanym rynku papierów wartościowych; (ii) spółka będąca 'podmiotem powiązanym' spółki określonej w ppkt (i); (iii) 'podmiot rządowy'; (iv) 'organizacja międzynarodowa'; (v) 'bank centralny'; lub (vi) 'instytucja finansowa'.

3. Termin »osoba z raportowanej jurysdykcji« oznacza osobę fizyczną lub 'podmiot' będące rezydentami w 'raportowanej jurysdykcji' na mocy prawa podatkowego takiej jurysdykcji, lub masę spadkową po osobie zmarłej, która była rezydentem 'raportowanej jurysdykcji'. W tym celu podmiot taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne, niemające rezydencji do celów podatkowych traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce faktycznego zarządu danego podmiotu.
4. Termin »raportowana jurysdykcja« oznacza Monako w odniesieniu do państwa członkowskiego lub państwo członkowskie w odniesieniu do Monako w kontekście obowiązku dostarczenia informacji wyszczególnionych w sekcji I.
5. Termin »jurysdykcja uczestnicząca« w odniesieniu do państwa członkowskiego lub Monako oznacza:
 - a) dowolne państwo członkowskie w odniesieniu do przekazywania informacji Monako, lub
 - b) Monako w odniesieniu do przekazywania informacji państwu członkowskiemu, lub
 - c) inną jurysdykcję, (i) z którą właściwe państwo członkowskie lub Monako, w zależności od kontekstu, zawarły porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez dane państwo członkowskie lub Monako, w zależności od kontekstu, i przekazany, odpowiednio, Monako lub Komisji Europejskiej;
 - d) w odniesieniu do państw członkowskich, inną jurysdykcję, (i) z którą Unia Europejska zawarła porozumienie, na mocy którego ta inna jurysdykcja przedstawi informacje określone w sekcji I; oraz (ii) która jest określona w wykazie opublikowanym przez Komisję Europejską.
6. Termin »osoby kontrolujące« oznacza osoby fizyczne, które sprawują kontrolę nad 'podmiotem'. W przypadku trustu termin ten oznacza ustanawiającego(-ych), powiernika(-ów), sprawującego(-ych) nadzór (o ile tacy są), beneficjenta(-ów) lub klasę(-y) beneficjentów oraz wszelkie inne osoby fizyczne sprawujące ostateczną faktyczną kontrolę nad trustem, a w przypadku porozumienia prawnego innego niż trust – termin ten oznacza osoby zajmujące równoważne lub podobne stanowiska. Termin »osoby kontrolujące« musi być interpretowany w sposób spójny z zaleceniami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy.
7. Termin »NFE« oznacza dowolny 'podmiot', który nie jest 'instytucją finansową'.
8. Termin »pasywny NFE« oznacza: (i) NFE niebędący 'aktywnym NFE'; lub (ii) 'podmiot inwestujący' opisany w części A pkt 6 lit. b), niebędący 'instytucją finansową z jurysdykcji uczestniczącej'.
9. Termin »aktywny NFE« oznacza NFE spełniający dowolne z następujących kryteriów:
 - a) mniej niż 50 % dochodu brutto NFE za poprzedni rok kalendarzowy lub inny odpowiedni okres sprawozdawczy jest dochodem pasywnym, a mniej niż 50 % aktywów posiadanych przez NFE w trakcie poprzedniego roku kalendarzowego lub innego odpowiedniego okresu sprawozdawczego stanowią aktywa, które przynoszą dochód pasywny lub są posiadane dla osiągnięcia dochodu pasywnego;
 - b) akcje danego NFE są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych lub dany NFE jest 'podmiotem powiązany' 'podmiotu', którego akcje są przedmiotem regularnego obrotu na uznanym rynku papierów wartościowych;
 - c) NFE jest 'podmiotem rządowym', 'organizacją międzynarodową', 'bankiem centralnym' lub 'podmiotem' będącym w całości własnością co najmniej jednego ze wspomnianych podmiotów;
 - d) zasadniczo wszystkie czynności NFE obejmują posiadanie (w całości lub w części) wyemitowanych akcji co najmniej jednej jednostki zależnej, bądź zapewnienia finansowania i świadczenia usług takim jednostkom, które prowadzą działalność w branżach lub sektorach innych niż działalność instytucji finansowej, z wyjątkiem sytuacji, gdy dany podmiot nie kwalifikuje się do tego statusu, jeżeli sam działa jako (lub sam przedstawia się jako) fundusz inwestycyjny, taki jak fundusz private equity, fundusz venture capital, fundusz typu leveraged buyout (LBO) lub inny instrument inwestycyjny, którego celem jest nabycie lub finansowanie spółek, a następnie posiadanie udziałów w tych spółkach jako aktywów trwałych do celów inwestycji;
 - e) NFE nie prowadzi jeszcze działalności gospodarczej i nie prowadził wcześniej takiej działalności, jednakże inwestuje kapitał w aktywa z zamiarem prowadzenia działalności innej niż działalność instytucji finansowej, pod warunkiem że dany NFE nie kwalifikuje się do tego wyjątku po okresie 24 miesięcy po dniu początkowego utworzenia tego NFE;

- f) NFE nie był 'instytucją finansową' przez ubiegłe pięć lat oraz jest w trakcie procesu likwidacji aktywów lub reorganizacji z zamiarem kontynuowania lub wznowienia działań w dziedzinie innej niż działalność 'instytucji finansowej';
- g) NFE zajmuje się głównie transakcjami finansowymi lub zabezpieczającymi z 'podmiotami powiązаныmi', które nie są 'instytucjami finansowymi', lub na rzecz tych podmiotów, oraz nie zapewnia finansowania ani nie świadczy usług zabezpieczających na rzecz 'podmiotu' niebędącego 'podmiotem powiązany', pod warunkiem że grupa wszelkich takich 'powiązanych podmiotów' prowadzi przede wszystkim działalność inną niż działalność 'instytucji finansowej'; lub
- h) NFE spełnia wszystkie następujące kryteria:
- (i) został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Monako lub innej jurysdykcji) wyłącznie dla celów religijnych, charytatywnych, naukowych, artystycznych, kulturalnych, sportowych lub edukacyjnych; lub został utworzony i działa w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Monako lub innej jurysdykcji) i jest organizacją zawodową, organizacją przedsiębiorców, izbą handlową, organizacją pracy, organizacją rolniczą lub ogrodniczą, organizacją obywatelską lub organizacją prowadzoną wyłącznie w celu wspierania opieki społecznej;
 - (ii) jest zwolniony z podatku dochodowego w jurysdykcji swojego miejsca rezydencji (państwie członkowskim, Monako lub innej jurysdykcji);
 - (iii) nie posiada udziałowców ani członków, którzy są właścicielami lub beneficjentami jego dochodu lub aktywów;
 - (iv) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie nie pozwalają na podział ani zastosowanie jego dochodu lub aktywów na rzecz osoby prywatnej lub podmiotu niebędącego podmiotem charytatywnym, z wyjątkiem celów zgodnych z prowadzoną przez NFE działalnością charytatywną, ani na podział jako zapłatę rozsądnego wynagrodzenia za wykonane usługi lub zapłatę odzwierciedlającą uczciwą wartość rynkową nabytego przez ten podmiot majątku; oraz
 - (v) mające zastosowanie przepisy jurysdykcji miejsca rezydencji tego NFE (państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji) lub jego dokumenty założycielskie wymagają, aby w przypadku likwidacji lub rozwiązania tego NFE wszystkie jego aktywa zostały przekazane »podmiotowi rządowemu« lub innej organizacji non-profit, lub przypadły w udziale rządowi jurysdykcji miejsca rezydencji danego NFE (państwa członkowskiego, Monaco lub innej jurysdykcji) lub jednostkom terytorialnym niższego szczebla danej jurysdykcji.

E. Różne

1. Termin »posiadacz rachunku« oznacza osobę wymienioną lub zidentyfikowaną jako posiadacz 'rachunku finansowego' przez 'instytucję finansową', która prowadzi ten rachunek. Osoba, inna niż 'instytucja finansowa', posiadająca 'rachunek finansowy' w imieniu lub na rzecz innej osoby jako przedstawiciel, powiernik, pełnomocnik, osoba upoważniona do podpisywania dokumentów, doradca inwestycyjny lub pośrednik, nie jest traktowana do celów niniejszego załącznika jako posiadająca rachunek, natomiast uważa się, że posiadającą rachunek jest ta inna osoba. W przypadku 'pieniężnych umów ubezpieczenia' lub 'umów renty' za 'posiadacza rachunku' uznaje się każdą osobę uprawnioną do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta umowy. Jeżeli brak jest osoby upoważnionej do otrzymania 'wartości pieniężnej' lub do dokonania zmiany beneficjenta, za 'posiadacza rachunku' uważa się każdą osobę z nazwiska wskazaną w umowie jako właściciel oraz każdą osobę, której przysługuje prawo do otrzymania płatności na warunkach tej umowy. W momencie zapadalności 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' każda osoba uprawniona do otrzymania płatności z tytułu umowy uważana jest za 'posiadacza rachunku'.
2. Termin »procedury AML/KYC« oznacza procedury należytej staranności wobec klienta stosowane przez 'raportującą instytucję finansową' na mocy wymogów w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy lub podobnych wymogów, którym podlega taka 'raportująca instytucja finansowa'.
3. Termin »podmiot« oznacza osobę prawną lub porozumienie prawne, takie jak spółka kapitałowa, spółka osobowa, trust lub fundacja.
4. Podmiot jest »podmiotem powiązany« innego 'podmiotu', jeżeli (i) jeden z 'podmiotów' kontroluje drugi 'podmiot'; (ii) obydwa 'podmioty' pozostają pod wspólną kontrolą; lub (iii) obydwa 'podmioty' są 'podmiotami inwestującymi' opisanymi w części A pkt 6 lit. b), są wspólnie zarządzane, a takie zarządzanie spełnia obowiązki dotyczące należytej staranności nałożone na takie 'podmioty inwestujące'. W tym celu kontrola obejmuje bezpośrednią lub pośrednią własność ponad 50 % głosów i wartości w danym 'podmiocie'.

5. Termin »NIP« oznacza 'numer identyfikacyjny podatnika' (lub jego funkcjonalny odpowiednik w przypadku braku takiego numeru).
6. Termin »dowód w postaci dokumentu« obejmuje dowolny z poniższych elementów:
 - a) certyfikat rezydencji wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu) jurysdykcji (państwa członkowskiego, Monako lub innej jurysdykcji) będącej – według odbiorcy płatności – miejscem jego rezydencji;
 - b) w przypadku osoby fizycznej – każdy ważny dowód tożsamości wystawiony przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), który wskazuje tożsamość osoby fizycznej i jest zwykle używany do celów identyfikacji;
 - c) w przypadku 'podmiotu' — każda urzędowa dokumentacja wystawiona przez upoważniony organ rządowy (na przykład rząd lub jego agencję lub jednostkę samorządu), która zawiera nazwę 'podmiotu' oraz adres głównego miejsca prowadzenia działalności w jurysdykcji (państwie członkowskim, Monako lub w innej jurysdykcji) będącej — według tego 'podmiotu' — miejscem jego rezydencji, albo wskazuje jurysdykcję (państwo członkowskie, Monako lub inną jurysdykcję), w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony;
 - d) każde zbadane sprawozdanie finansowe, raport kredytowy wystawiony przez osobę trzecią, wniosek o ogłoszenie upadłości oraz sprawozdanie organu nadzoru nad rynkiem papierów wartościowych.

W odniesieniu do 'istniejących rachunków podmiotów' każde państwo członkowskie lub Monako ma możliwość zezwolenia 'raportującym instytucjom finansowym' na użycie jako 'dowodu w postaci dokumentu' każdej klasyfikacji znajdującej się w dokumentacji danej 'raportującej instytucji finansowej' w odniesieniu do danego 'posiadacza rachunku', która to klasyfikacja została określona na podstawie znormalizowanego systemu kodowania działalności gospodarczej, która została zarejestrowana przez daną 'raportującą instytucję finansową' zgodnie z jej normalną praktyką biznesową do celów 'procedur AML/KYC' lub do innych celów regulacyjnych (innych niż cele podatkowe) i która została wdrożona przez daną 'raportującą instytucję finansową' przed datą wykorzystaną do zaklasyfikowania danego 'rachunku finansowego' jako 'rachunku istniejącego', pod warunkiem że danej 'raportującej instytucji finansowej' nic nie wiadomo o tym, by taka klasyfikacja była niepoprawna lub nierzetelna, oraz że ta raportująca instytucja finansowa nie ma powodów, by sądzić, że przedmiotowa klasyfikacja jest niepoprawna lub nierzetelna. Termin »znormalizowany system kodowania działalności gospodarczej« oznacza system kodujący używany do klasyfikowania przedsiębiorstw według rodzaju działalności do celów innych niż cele podatkowe.

Przed wejściem w życie protokołu zmieniającego podpisanego w dniu 1 stycznia 2017 r. państwa członkowskie powiadamiają Monako, a Monako powiadamia Komisję Europejską, czy skorzystały z możliwości przewidzianej w niniejszym punkcie. Komisja Europejska może koordynować przekazywanie wiadomości od państw członkowskich skierowanych do Monako oraz przekazuje wiadomości Monako do wszystkich państw członkowskich. Informacje o wszelkich dalszych zmianach dotyczących skorzystania z tej możliwości przez państwo członkowskie lub Monako są przekazywane w ten sam sposób.

SEKCJA IX

SKUTECZNE WYKONANIE

Każde państwo członkowskie i Monako muszą wprowadzić zasady i procedury administracyjne w celu zapewnienia skutecznego wykonywania i przestrzegania opisanych powyżej procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, w tym:

- a) zasady uniemożliwiające 'instytucjom finansowym', osobom lub pośrednikom przyjmowanie praktyk służących obchodzeniu procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności;
- b) zasady zobowiązujące 'raportujące instytucje finansowe' do prowadzenia rejestrów podjętych przez nie kroków oraz wszelkich dowodów, które posłużyły za podstawę wykonania procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności, i odpowiednich środków w celu uzyskania tych rejestrów;
- c) procedury administracyjne służące sprawdzeniu, czy 'raportujące instytucje finansowe' przestrzegają procedur sprawozdawczych i procedur należytej staranności; procedury administracyjne służące podjęciu dalszych działań wraz z 'raportującą instytucją finansową' w przypadku zgłoszenia rachunków nieudokumentowanych;
- d) procedury administracyjne w celu zapewnienia, aby 'podmioty' i rachunki określone w prawie krajowym jako 'nieraportujące instytucje finansowe' i 'rachunki wyłączone' nadal cechowały się niskim ryzykiem wykorzystania ich do uchylenia się od opodatkowania; oraz
- e) skuteczne przepisy dotyczące egzekwowania w odpowiedzi na nieprzebranie obowiązków.

ZAŁĄCZNIK II

DODATKOWE ZASADY DOTYCZĄCE PRZEKAZYWANIA INFORMACJI I ZASADY NALEŻYTEJ STARANNOŚCI W ODNIESIENIU DO INFORMACJI FINANSOWYCH

1. Zmiana okoliczności

Termin »zmiana okoliczności« obejmuje każdą zmianę, która skutkuje dodaniem informacji odnoszących się do statusu osoby lub która w inny sposób koliduje ze statusem danej osoby. Ponadto zmiana okoliczności obejmuje wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku danego 'posiadacza rachunku' (łącznie z dodaniem, zastąpieniem lub inną zmianą dotyczącą 'posiadacza rachunku') bądź wszelkie zmiany lub dodanie informacji odnoszące się do rachunku powiązanego z takim rachunkiem (z zastosowaniem zasad dotyczących sumowania rachunków opisanych w załączniku I sekcja VII część C pkt 1–3), jeżeli taka zmiana lub dodanie informacji wpływają na status 'posiadacza rachunku'.

Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' zastosowała kryterium adresu zamieszkania, opisane w załączniku I sekcja III część B pkt 1, i następuje zmiana okoliczności, która sprawia, że 'raportująca instytucja finansowa' dowiaduje się lub ma powody sądzić, że pierwotne 'dowody w postaci dokumentów' (lub inna równoważna dokumentacja) są niepoprawne lub nierzetelne, dana 'raportująca instytucja finansowa' musi – na późniejszy z następujących dni: ostatni dzień odnośnego roku kalendarzowego lub innego stosownego okresu sprawozdawczego, bądź w terminie 90 dni kalendarzowych od powiadomienia o takiej zmianie okoliczności lub jej odkryciu – uzyskać oświadczenie i nowy 'dowód w postaci dokumentu' w celu ustalenia jednej lub większej liczby rezydencji do celów podatkowych danego 'posiadacza rachunku'. Jeżeli 'raportująca instytucja finansowa' nie jest w stanie uzyskać oświadczenia i nowego 'dowodu w postaci dokumentu' przed upływem takiego terminu, musi ona zastosować procedurę elektronicznego wyszukiwania danych opisaną w załączniku I sekcja III część B pkt 2–6.

2. Oświadczenie w odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów'

W odniesieniu do 'nowych rachunków podmiotów', do celów ustalenia, czy 'osoba kontrolująca' 'pasywny NFE' jest 'osobą raportowaną', 'raportująca instytucja finansowa' może opierać się wyłącznie na oświadczeniu 'posiadacza rachunku' albo takiej 'osoby kontrolującej'.

3. Rezydencja 'instytucji finansowej'

'Instytucja finansowa' jest 'rezydentem' w państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej' (tj. 'jurysdykcja uczestnicząca' jest w stanie wyegzekwować od danej 'instytucji finansowej', aby przekazywała odnośne informacje). Ogólnie rzecz biorąc, w przypadku gdy 'instytucja finansowa' jest rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej' jest ona objęta jurysdykcją takiego państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego', 'instytucją finansową z Monako' lub 'instytucją finansową z innej jurysdykcji uczestniczącej'. W przypadku trustu będącego 'instytucją finansową' (bez względu na to, czy jest on rezydentem do celów podatkowych w państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'), uważa się, że dany trust jest objęty jurysdykcją państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli co najmniej jeden z jego powierników jest rezydentem w takim państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', z wyjątkiem sytuacji, gdy trust przekazuje wszystkie informacje, których zgłoszenie jest wymagane na mocy niniejszej Umowy lub innej umowy wdrażającej globalny standard w odniesieniu do 'rachunków raportowanych' prowadzonych przez trust, do innej 'jurysdykcji uczestniczącej' (państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'), ponieważ jest rezydentem do celów podatkowych w tej drugiej 'jurysdykcji uczestniczącej'. Jednakże w przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) nie ma rezydencji do celów podatkowych (na przykład z uwagi na to, że jest traktowana jako przejrzysta fiskalnie, lub jest zlokalizowana w jurysdykcji, w której nie ma podatku dochodowego), uważa się, że instytucja taka jest objęta jurysdykcją państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej', a co za tym idzie, jest 'instytucją finansową z państwa członkowskiego', 'instytucją finansową z Monako' lub 'instytucją finansową z innej jurysdykcji uczestniczącej', jeżeli:

- a) jest zarejestrowana na mocy przepisów państwa członkowskiego, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej';
- b) posiada swoje miejsce zarządu (w tym faktyczny zarząd) w państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'; lub
- c) podlega nadzorowi finansowemu w państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'.

W przypadku gdy 'instytucja finansowa' (inna niż trust) jest rezydentem w co najmniej dwóch 'jurysdykcjach uczestniczących' (państwie członkowskim, Monako lub innej 'jurysdykcji uczestniczącej'), taka 'instytucja finansowa' będzie podlegać obowiązkom sprawozdawczym i obowiązkom dotyczącym należytej staranności 'jurysdykcji uczestniczącej', w której prowadzi 'rachunek finansowy' bądź 'rachunki finansowe'.

4. Rachunki prowadzone przez 'instytucję finansową'

Ogólnie rzecz biorąc, rachunek byłby uważany za rachunek prowadzony przez 'instytucję finansową' w następujących przypadkach:

- a) w przypadku 'rachunku powierniczego' – przez 'instytucję finansową', która przechowuje aktywa na rachunku (łącznie z 'instytucją finansową', która posiada aktywa we własnym imieniu, ale na rzecz 'posiadacza rachunku' w takiej instytucji);
- b) w przypadku 'rachunku depozytowego' – przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danego rachunku (z wyłączeniem przedstawiciela 'instytucji finansowej', bez względu na to, czy taki przedstawiciel jest 'instytucją finansową');
- c) w przypadku udziału w kapitale lub w wierzytelnościach 'instytucji finansowej' stanowiącego 'rachunek finansowy' – przez taką 'instytucję finansową';
- d) w przypadku 'pieniężnej umowy ubezpieczenia' lub 'umowy renty' – przez 'instytucję finansową', która jest zobowiązana do dokonywania płatności w odniesieniu do danej umowy.

5. Trusty będące pasywnymi NFE

'Podmiot', taki jak spółka osobowa, spółka z ograniczoną odpowiedzialnością lub podobne porozumienie prawne niemające rezydencji do celów podatkowych, zgodnie z załącznikiem I sekcja VIII część D pkt 3, traktuje się jako rezydenta w jurysdykcji, w której znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. W tym celu osobę prawną lub porozumienie prawne uważa się za podobne do spółki osobowej i spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, gdy osoba ta lub porozumienie nie są traktowane jako jednostka podlegająca opodatkowaniu w 'raportowanej jurysdykcji' na mocy przepisów podatkowych takiej 'raportowanej jurysdykcji'. Jednakże aby uniknąć podwójnego raportowania (z uwagi na szeroki zakres terminu »osoby kontrolujące« w przypadku trustów), trustu będącego 'pasywnym NFE' nie można uznać za podobne porozumienie prawne.

6. Adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu'

Jednym z wymogów opisanych w załączniku I sekcja VIII część E pkt 6 lit. c) jest wymóg, aby – w przypadku 'podmiotu' – urzędowa dokumentacja zawierała adres głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' w państwie członkowskim, Monako lub innej jurysdykcji będącej – według tego 'podmiotu' – miejscem jego rezydencji, albo wskazywała państwo członkowskie, Monako lub inną jurysdykcję, w którym lub w której 'podmiot' ten został zarejestrowany lub utworzony. Adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu' jest, ogólnie rzecz ujmując, miejsce, w którym znajduje się miejsce jego faktycznego zarządu. Adres 'instytucji finansowej', w której 'podmiot' ma rachunek, skrytka pocztowa lub adres wykorzystywany wyłącznie do celów korespondencji nie są adresem głównego miejsca prowadzenia działalności 'podmiotu', chyba że taki adres jest jedynym adresem wykorzystywanym przez dany 'podmiot' i pojawia się jako adres zarejestrowany w dokumentach organizacyjnych 'podmiotu'. Co więcej, adres przekazany z zastrzeżeniem instrukcji przechowywania wszelkiej korespondencji przychodzącej na ten adres, nie jest adresem głównego miejsca prowadzenia działalności danego 'podmiotu'.

ZAŁĄCZNIK III

DODATKOWE ZABEZPIECZENIA W ZAKRESIE OCHRONY DANYCH DOTYCZĄCE POSTĘPOWANIA Z DANymi GROMADZONYMI I WYMIENIANYMI W RAMACH NINIEJSZEJ UMOWY

1. Definicje

Poniższe terminy i wyrażenia użyte w niniejszej Umowie rozumiane są w następujący sposób:

- a) termin »dane osobowe« oznacza wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej (zwanej dalej »osobą, której dotyczą dane«); osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub jeden lub więcej szczególnych czynników określających jej tożsamość fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową czy społeczną;

- b) »przetwarzanie« oznacza wszelkie operacje lub ciąg operacji dokonywany na danych osobowych, przy użyciu lub bez użycia środków automatycznych, takich jak gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie, dostosowywanie lub zmiana, odzyskiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przesyłanie lub przekazywanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie.

2. Niedyskryminacja

Umawiające się Strony zapewniają, aby zabezpieczenia mające zastosowanie do przetwarzania danych osobowych na mocy niniejszej Umowy i właściwe przepisy krajowe miały zastosowanie do wszystkich osób, bez dyskryminacji, w szczególności ze względu na obywatelstwo, kraj zamieszkania lub fizyczną obecność.

3. Dane

Dane przetwarzane przez Umawiające się Strony na mocy niniejszej Umowy muszą być odpowiednie, niezbędne i proporcjonalne do celów niniejszej Umowy.

Umawiające się Strony nie prowadzą wymiany danych osobowych ujawniających pochodzenie etniczne lub rasowe, poglądy polityczne, religijne lub filozoficzne, przynależność do związków zawodowych ani danych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego osób fizycznych.

4. Prawo do informacji i do uzyskiwania dostępu do danych, do ich poprawiania lub usuwania

Jeżeli informacje są wykorzystywane do innych celów w ramach jurysdykcji, która je otrzymała, lub jeśli są przez nią przekazywane trzeciej jurysdykcji (państwu członkowskiemu lub Monako) zgodnie z art. 6 ust. 5 niniejszej Umowy, 'właściwy organ' jurysdykcji, która otrzymała informacje i wykorzystuje je do innych celów lub przekazuje je trzeciej jurysdykcji, informuje o tym fakcie osobę, której dotyczą dane. Osobę, której dotyczą dane, informuje się w czasie umożliwiającym jej skorzystanie z przysługujących jej praw w zakresie ochrony danych, a w każdym razie zanim jurysdykcja otrzymująca informacje wykorzysta je do innych celów lub przekaże je trzeciej jurysdykcji.

W odniesieniu do wszelkich danych osobowych przetwarzanych na mocy niniejszej Umowy każda osoba fizyczna ma prawo żądać dostępu do swoich danych osobowych przetwarzanych przez 'raportujące instytucje finansowe' lub 'właściwe organy' oraz ich poprawienia, jeśli dane te są nieprawidłowe. Jeżeli dane są wykorzystywane w sposób niezgodny z prawem, osoba, której dotyczą dane, może zażądać ich usunięcia.

Aby ułatwić korzystanie z tego prawa, należy zapewnić każdej osobie fizycznej możliwość wystąpienia z wnioskiem o dostęp do swoich danych, o ich poprawienie lub usunięcie, kierowanym do innego odpowiedniego 'właściwego organu' za pośrednictwem własnego 'właściwego organu'.

'Właściwy organ', do którego wpłynął wniosek, zapewnia dostęp do stosownych danych oraz, w odpowiednich przypadkach, aktualizuje lub koryguje wszelkie nieprawidłowe lub niekompletne dane.

5. Prawo do odwołania

W odniesieniu do danych osobowych przetwarzanych w ramach niniejszej Umowy każdej osobie fizycznej przysługuje prawo dochodzenia odszkodowania na drodze administracyjnej oraz sądowej, niezależnie od jej obywatelstwa i jurysdykcji miejsca rezydencji.

6. Automatyczne przetwarzanie

'Właściwe organy' nie podejmują żadnych decyzji wywołujących negatywne skutki prawne dla osób fizycznych lub mających na nie istotny wpływ, jeśli opierają się one wyłącznie na automatycznym przetwarzaniu danych mającym na celu ocenę pewnych aspektów osobistych związanych z tą osobą.

7. Przekazywanie danych do organów państw trzecich

Właściwy organ może w niektórych przypadkach przekazać dane osobowe otrzymane zgodnie z niniejszą Umową władzom publicznym państw trzecich innych niż państwa członkowskie i Monako, jeżeli mają zastosowanie wszystkie następujące okoliczności:

- a) przekazanie jest konieczne do celów określonych w art. 6 ust. 4 w jurysdykcji trzeciej otrzymującej informacje, a dane będą wykorzystane przez tę jurysdykcję wyłącznie do takich celów;
- b) dane są istotne i współmierne do celów, dla których są one przekazywane;
- c) kompetencje organu jurysdykcji trzeciej są bezpośrednio związane z celami, o których mowa w art. 6 ust. 4;
- d) państwo trzecie otrzymujące informacje zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, równoważny z ustanowionym w niniejszej Umowie, jak również zobowiązuje się nie przekazywać otrzymanych danych osobom trzecim;
- e) 'właściwy organ', który przekazał informacje, wydał uprzednią zgodę zgodnie z art. 6 ust. 5; oraz
- f) osoba, której dotyczą dane, została poinformowana o przekazaniu.

Wszelkie inne przekazywanie informacji otrzymanych zgodnie z niniejszą Umową osobom trzecim jest zabronione.

8. Integralność i bezpieczeństwo danych

W odniesieniu do informacji przetwarzanych na podstawie niniejszej Umowy Umawiające się Strony i 'raportujące instytucje finansowe' muszą dysponować:

- a) odpowiednimi zabezpieczeniami, które zapewniają utrzymanie poufności takich informacji i ich wykorzystywanie wyłącznie do celów oraz przez osoby lub organy, o których mowa w art. 6;
- b) infrastrukturą umożliwiającą skuteczną współpracę w zakresie wymiany informacji (w tym sprawdzonymi procedurami zapewniającymi prawidłową, bezpieczną, poufną i terminową wymianę informacji, skuteczną i bezzakłóceniovą komunikacją oraz zdolnościami do szybkiego rozwiązywania problemów i reagowania na zgłaszane zastrzeżenia dotyczące wymiany informacji lub wniosków o taką wymianę oraz do stosowania art. 4 niniejszej Umowy); oraz
- c) środkami technicznymi i organizacyjnymi zapobiegającymi nieuprawnionemu ujawnieniu lub udostępnieniu, przypadkowemu lub bezprawnemu zniszczeniu, przypadkowej utracie lub zmianie oraz wszelkim innym bezprawnym formom przetwarzania; oraz
- d) środkami technicznymi i organizacyjnymi umożliwiającymi poprawianie wszelkich nieprawidłowych informacji oraz usuwanie informacji, których przechowywanie nie jest prawnie uzasadnione.

Umawiające się Strony zapewniają, aby 'raportujące instytucje finansowe' niezwłocznie informowały 'właściwy organ', któremu podlegają, gdy mają powody sądzić, że przekazały takiemu 'właściwemu organowi' nieprawidłowe lub niepełne informacje. Aby usunąć błędy opisane w powiadomieniu, powiadomiony 'właściwy organ' podejmuje wszelkie stosowne środki dostępne na mocy swojego prawa krajowego.

9. Kary

Umawiające się Strony zapewniają, aby wszelkie przypadki naruszenia przepisów dotyczących ochrony danych osobowych określonych w niniejszej Umowie zagrożone były skuteczną i odstraszającą karą.

10. Nadzór

Przetwarzanie danych osobowych przez 'raportujące instytucje finansowe' oraz 'właściwe organy' na podstawie niniejszej Umowy jest nadzorowane przez: (i) krajowe organy nadzorcze ds. ochrony danych ustanowione na podstawie przepisów krajowych wdrażających dyrektywę 95/46/WE oraz (ii) w przypadku Monako – przez komisję ds. kontroli informacji umożliwiających identyfikację osoby.

Organy nadzorcze państw członkowskich i Monako muszą posiadać skuteczne uprawnienia do nadzoru, prowadzenia postępowań wyjaśniających, interweniowania i przeglądu, oraz – w stosownych przypadkach – muszą dysponować prawem do zgłaszania naruszenia prawa w celu podjęcia kroków prawnych. W szczególności zapewniają one, by skargi dotyczące przypadków niedopełnienia warunków niniejszej Umowy były przyjmowane i badane, by udzielano na nie odpowiedzi oraz by skutkowały podjęciem działań naprawczych.

ZAŁĄCZNIK IV

WYKAZ 'WŁAŚCIWYCH ORGANÓW' UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

Na potrzeby niniejszej Umowy 'właściwymi organami' Umawiających się Stron są następujące organy:

- a) w Księstwie Monako: le Conseiller de gouvernement – Ministre des finances et de l'économie lub upoważniony przedstawiciel,
- b) w Królestwie Belgii: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- c) w Republice Bułgarii: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите lub upoważniony przedstawiciel,
- d) w Republice Czeskiej: Ministr financí lub upoważniony przedstawiciel,
- e) w Królestwie Danii: Skatteministeren lub upoważniony przedstawiciel,
- f) w Republice Federalnej Niemiec: Der Bundesminister der Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- g) w Republice Estońskiej: Rahandusminister lub upoważniony przedstawiciel,
- h) w Republice Greckiej: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- i) w Królestwie Hiszpanii: El Ministro de Economía y Hacienda lub upoważniony przedstawiciel,
- j) w Republice Francuskiej: Le Ministre chargé du budget lub upoważniony przedstawiciel,
- k) w Republice Chorwacji: Ministar financija lub upoważniony przedstawiciel,
- l) w Irlandii: The Revenue Commissioners lub ich upoważniony przedstawiciel,
- m) w Republice Włoskiej: Il Direttore Generale delle Finanze lub upoważniony przedstawiciel,
- n) w Republice Cypryjskiej: Υπουργός Οικονομικών lub upoważniony przedstawiciel,
- o) w Republice Łotewskiej: Finanšu ministrs lub upoważniony przedstawiciel,
- p) w Republice Litewskiej: Finansų ministras lub upoważniony przedstawiciel,
- q) w Wielkim Księstwie Luksemburga: Le Ministre des Finances lub upoważniony przedstawiciel,
- r) na Węgrzech: A Pénzügyminiszter lub upoważniony przedstawiciel,

- s) w Republice Malty: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi lub upoważniony przedstawiciel,
- t) w Królestwie Niderlandów: De Minister van Financiën lub upoważniony przedstawiciel,
- u) w Republice Austrii: Der Bundesminister für Finanzen lub upoważniony przedstawiciel,
- v) w Rzeczypospolitej Polskiej: Minister Finansów lub upoważniony przedstawiciel,
- w) w Republice Portugalskiej: O Ministro das Finanças lub upoważniony przedstawiciel,
- x) w Rumunii: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală lub upoważniony przedstawiciel,
- y) w Republice Słowenii: Minister za finance lub upoważniony przedstawiciel,
- z) w Republice Słowackiej: Minister financií lub upoważniony przedstawiciel,
- aa) w Republice Finlandii: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet lub upoważniony przedstawiciel,
- ab) w Królestwie Szwecji: Chefen för Finansdepartementet lub upoważniony przedstawiciel,
- ac) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i na terytoriach europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest Zjednoczone Królestwo: the Commissioners of Inland Revenue lub ich upoważniony przedstawiciel i właściwy organ w Gibraltarze, który Zjednoczone Królestwo wyznaczy zgodnie z 'uzgodnionymi porozumieniami' odnoszącymi się do władz Gibraltararu w związku z instrumentami Unii Europejskiej oraz związanych z nimi traktatów, notyfikowanymi państwom członkowskim i instytucjom Unii Europejskiej w dniu 19 kwietnia 2000 r., których kopia jest notyfikowana Księstwu Monako przez Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej i które stosuje się do niniejszej Umowy.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejszy protokół zmieniający zostaje zawarty z zastrzeżeniem jego ratyfikacji lub zatwierdzenia przez Umawiające się Strony zgodnie z ich własnymi procedurami. Umawiające się Strony notyfikują sobie nawzajem zakończenie tych procedur. Niniejszy protokół zmieniający wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po złożeniu ostatniej notyfikacji.
2. Z zastrzeżeniem ukończenia procedur instytucjonalnych w Księstwie Monako oraz spełnienia wymogów prawa Unii Europejskiej dotyczących zawierania umów międzynarodowych Księstwo Monako i – stosownie do sytuacji – Unia Europejska wdrożą i zapewnią skuteczne stosowanie Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym, począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., i przekażą sobie wzajemne notyfikacje w tej sprawie.
3. Niezależnie od przepisów ust. 1 i 2, do czasu wejścia w życie niniejszego protokołu zmieniającego Umawiające się Strony stosują go tymczasowo. Tymczasowe stosowanie rozpoczyna się w dniu 1 stycznia 2017 r. z zastrzeżeniem złożenia, do dnia 31 grudnia 2016 r., przez każdą z Umawiających się Stron drugiej Stronie notyfikacji o zakończeniu odpowiednich wewnętrznych procedur niezbędnych do tymczasowego stosowania.
4. Niezależnie od ust. 2 i 3, poniższe obowiązki określone w Umowie w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego nadal obowiązują, jak następuje:
 - a) obowiązki spoczywające na Księstwie Monako i podstawowe obowiązki spoczywające na podmiotach wypłacających mających siedzibę w tym państwie, o których mowa w art. 8 i 9 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian niniejszym protokołem zmieniającym, obowiązują do dnia 30 czerwca 2017 r. lub do czasu wywiązania się z tych obowiązków;

- b) spoczywające na państwach członkowskich obowiązki, o których mowa w art. 10 Umowy w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian na podstawie niniejszego protokołu zmieniającego, w odniesieniu do podatku u źródła pobieranego w 2016 r. i w poprzednich latach podatkowych obowiązują do czasu całkowitego wywiązania się z tych obowiązków.

Artykuł 3

Do Umowy dołącza się protokół w następującym brzmieniu:

„Protokół do Umowy między Unią Europejską a Księstwem Monako w sprawie wymiany informacji finansowych w celu poprawy wypełniania międzynarodowych obowiązków podatkowych zgodnie ze standardem do automatycznej wymiany informacji finansowych określonym przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD)”.

Przy okazji podpisania niniejszego protokołu zmieniającego między Unią Europejską a Księstwem Monako należycie upoważnieni niżej podpisani uzgodnili następujące postanowienia, które stanowią integralną część niniejszej Umowy zmienionej niniejszym protokołem zmieniającym:

1. Uznaje się, że o wymianę informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy wnosi się dopiero wówczas, gdy państwo składające wniosek (państwo członkowskie lub Księstwo Monako) wykorzystało już wszystkie zwykłe źródła informacji dostępne w ramach wewnętrznych procedur podatkowych.
2. Uznaje się, że przy składaniu wniosku o informacje na podstawie art. 5 niniejszej Umowy ‘właściwy organ’ państwa składającego wniosek (państwa członkowskiego lub Księstwa Monako) udziela następujących informacji ‘właściwemu organowi’ państwa, do którego zwrócono się o wymianę informacji (odpowiednio Księstwa Monako lub państwa członkowskiego):
 - a) tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia;
 - b) okres, za który są wymagane informacje;
 - c) zestawienie potrzebnych informacji, w tym ich charakter i formę, w której państwo wnioskujące pragnie otrzymywać informacje od państwa, do którego zwrócono się o informacje;
 - d) cel podatkowy, dla którego potrzebna jest informacja;
 - e) o ile są znane, nazwisko i adres osoby, która – jak się uważa – posiada żądane informacje.
3. Uznaje się, że odniesienie do standardu »przewidywalnego związku« ma na celu zapewnienie wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy w możliwie największym zakresie, a jednocześnie wyjaśnienie, że państwa członkowskie i Księstwo Monako nie mają prawa prowadzić poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym ani zwracać się o informacje, które nie są związane ze sprawami podatkowymi danego podatnika. W ust. 2 zawarto wprawdzie istotne wymogi proceduralne mające zapobiec prowadzeniu poszukiwań informacji o charakterze rozpoznawczym, jego podpunktów (i)–(v) nie należy jednak interpretować w sposób utrudniający skuteczną wymianę informacji. Standard »przewidywalnego związku« można wypełnić zarówno w sprawach dotyczących jednego podatnika (określonego imiennie lub w inny sposób), jak i sprawach dotyczących kilku podatników (określonych imiennie lub w inny sposób).
4. Uznaje się, że niniejsza Umowa nie obejmuje spontanicznej wymiany informacji.
5. Uznaje się, że w przypadku wymiany informacji na podstawie art. 5 niniejszej Umowy nadal obowiązują przepisy w zakresie postępowania administracyjnego dotyczące praw podatnika mające zastosowanie w państwie, do którego zwrócono się o informacje (państwie członkowskim lub Księstwem Monako). Ponadto uznaje się, że przepisy te mają na celu zapewnienie podatnikowi sprawliwego postępowania, a nie uniemożliwienie albo nieuzasadnione opóźnienie procesu wymiany informacji.”.

Artykuł 4

Języki

Niniejszy protokół zmieniający sporządzono w dwóch egzemplarzach w języku angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest jednakowo autentyczny.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy pod niniejszym protokołem zmieniającym.

Съставено в Брюксел на дванадесети юли през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el doce de julio de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne dvanáctého července dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den tolvte juli to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am zwölften Juli zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueistkümnenda aasta juulikuu kaheteistkümnendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις δώδεκα Ιουλίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the twelfth day of July in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le douze juillet deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu dvanaestog srpnja godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì dodici luglio duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada divpadsmitajā jūlijā.

Priimta du tūkstančiai šešioliktą metų liepos dvyliktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhatodik év július havának tizenkettedik napján.

Magħmul fi Brussell, fit-tnax-il jum ta' Lulju fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, twaalf juli tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia dwunastego lipca roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruselas, em doze de julho de dois mil e dezasseis.

Íntocmit la Bruxelles la doisprezece iulie două mii șaisprezece.

V Bruseli dvanásteho júla dvetisícšestnásť.

V Bruslju, dne dvanajstega julija leta dva tisoč šestnajst.

Tehty Brysselissä kahdentenatoista päivänä heinäkuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den tolfte juli år tjugohundrasexton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Pierre Henri

За Княжество Монако
 Por el Principado de Mónaco
 Za Monacké knížectví
 For Fyrstendømmet Monaco
 Für das Fürstentum Monaco
 Monaco Vürstiriigi nimel
 Για το Πριγκιπάτο του Μονακό
 For the Principality of Monaco
 Pour la Principauté de Monaco
 Za Kneževinu Monako
 Per il Principato di Monaco
 Monako Firstistes vārdā –
 Monako Kunigaikštystės vardu
 A Monacói Hercegség részéről
 Għall-Prinċipat ta' Monaco
 Voor het Vorstendom Monaco
 W imieniu Księstwa Monako
 Pelo Principado do Mónaco
 Pentru Principatul Monaco
 Za Monacké kniežatstvo
 Za Kneževino Monako
 Monacon ruhtinaskunnan puolesta
 För Furstendömet Monaco

S. Telle

DEKLARACJE UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON DOTYCZĄCA ZGODNOŚCI Z GLOBALNYM STANDARDEM

Umawiające się Strony postanawiają zapewnić zgodność z globalnym standardem w zakresie przepisów dotyczących automatycznej wymiany informacji określonych w:

- (i) dyrektywie Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, zmienionej dyrektywą Rady 2014/107/UE,
- (ii) Umowie i załącznikach do niej oraz
- (iii) innych umowach wynegocjowanych równocześnie przez Unię Europejską w tej samej dziedzinie z Konfederacją Szwajcarską, Księstwem Andory, Księstwem Liechtensteinu i Republiką San Marino, mimo że niektóre z tych umów zawierają dodatkowe postanowienia dotyczące poufności i ochrony danych w związku z różnicami pomiędzy stanowiskiem Księstwa Monako a stanowiskami pozostałych czterech państw na ten temat, w zakresie koniecznym, aby umożliwić państwom członkowskim spełnienie wymogów nałożonych prawem Unii Europejskiej w ich stosunkach z jurysdykcjami spoza Unii Europejskiej.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE UMOWY I ZAŁĄCZNIKÓW

Umawiające się Strony postanawiają, że – w odniesieniu do stosowania Umowy i załączników I oraz II – komentarze do opracowanego przez OECD modelu umowy między właściwymi organami i do wspólnego standardu w zakresie wymiany informacji będą źródłem przykładów lub interpretacji w celu zapewnienia spójności stosowania.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 5 UMOWY

Umawiające się Strony postanawiają, że – w kwestii stosowania art. 5 Umowy dotyczącego wymiany informacji na wniosek – źródłem interpretacji będzie komentarz do art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku.

WSPÓLNA DEKLARACJA UMAWIAJĄCYCH SIĘ STRON W SPRAWIE ART. 2 PROTOKOŁU ZMIENIAJĄCEGO

W odniesieniu do art. 2 protokołu zmieniającego Umawiające się Strony postanawiają, że tymczasowe stosowanie Protokołu zmieniającego oznacza, że:

- Księstwo Monako i państwa członkowskie oraz ich 'instytucje finansowe' stosują zasady sprawozdawczości i zasady należytej staranności zgodne z załącznikami I i II od dnia 1 stycznia 2017 r., tak aby mieć możliwość wypełnienia obowiązków wynikających z art. 3 ust. 3 Umowy zmienionej protokołem zmieniającym. Obowiązki przewidziane w art. 3 ust. 3 Umowy zmienionej protokołem zmieniającym stosują się do Umawiających się Stron dopiero po spełnieniu warunków wejścia w życie określonych w art. 2 ust. 1 protokołu zmieniającego;
- państwa członkowskie od dnia 1 stycznia 2017 r. są uprawnione do przekazywania Księstwu Monako wniosków o przekazanie informacji na podstawie art. 5 Umowy zmienionej protokołem zmieniającym, ale Księstwo Monako może poczekać z udzieleniem odpowiedzi na te wnioski do spełnienia warunków wejścia w życie określonych w art. 2 ust. 1 protokołu zmieniającego;
- Księstwo Monako i jego 'instytucje finansowe', biorąc pod uwagę tymczasowe stosowanie niniejszego protokołu zmieniającego, mogą zawiesić wypełnianie obowiązków spoczywających na nich na mocy Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Monako ustanawiającej środki równoważne do tych, które zostały przewidziane w dyrektywie Rady 2003/48/WE w brzmieniu przed wprowadzeniem zmian protokołem zmieniającym od dnia 1 stycznia 2017 r., o ile postanowienia art. 2 ust. 4 protokołu zmieniającego nie stanowią inaczej.